



แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐



องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ
อำเภอเมืองอุดรราชธานี
จังหวัดอุดรราชธานี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๙
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๖๐
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๐๓

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของแต่ละท้องถิ่นและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและการพัฒนาประเทศจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อที่มีเป้าหมายภายใน ๕ ปี เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้ยุทธศาสตร์บรรลุเป้าหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อเป็นแผนพัฒนาตำบล ให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนาท้องถิ่นตลอดจนเป็นเครื่องมือในการบริหารงาน และใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนการดำเนินงานต่อไป

แผนพัฒนาท้องถิ่น ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผ่านการประชาคมท้องถิ่น ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และสภาท้องถิ่น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และเป็นเอกสารทางวิชาการให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้า ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ท่าเลที่ตั้งตำบล ตำบลหนองบ่อ มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกับท้องถิ่นใกล้เคียง ๔ ส่วน คือ

ทิศเหนือ จรด ตำบลหนองซอน

ทิศตะวันออก จรด ตำบลแจระแม

ทิศตะวันตก จรด ตำบลชีทวน อำเภอเขื่องใน

ทิศใต้ จรด อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ ห่างจากอำเภอเมืองอุบลราชธานี ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

ตำบลหนองบ่อ มีพื้นที่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยประมาณ ๔๘,๗๕๐ ไร่ หรือ ๗๘.๐ ตารางกิโลเมตร เป็นเขตปกครององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง มีแม่น้ำล้อมรอบ 3 ทิศทาง ทิศเหนือ (ลำเซบาย), ทิศตะวันออก (แม่น้ำมูล) และทิศใต้ (แม่น้ำชี) 1.3 สภาพภูมิอากาศ มี 3 ฤดู คือฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงกันยายน ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเมษายนของทุกปี ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในด้านเกษตรกรรม

1.4 ลักษณะของแหล่งน้ำ สภาพแหล่งน้ำ มีแม่น้ำล้อมรอบ 3 ทิศทาง ทิศเหนือ (ลำเซบาย), ทิศตะวันออก (แม่น้ำมูล) และทิศใต้ (แม่น้ำชี) ฤดูฝนพื้นที่ติดแหล่งน้ำมีน้ำท่วมถึง เหมาะแก่การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร กักเก็บน้ำในฤดูแล้งและทำการประมงน้ำจืด

1.5 ลักษณะของป่าไม้ สภาพพื้นที่ในอดีตเคยเป็นป่าเบญจพรรณ ไม้ยางนา ไม่ประดู่ ไม้เต็งรัง ไม้หาดหรือป่าเม็ก ฯลฯ อยู่ในเขตพื้นที่ป่าสาธารณะ

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

เขตการปกครอง แบ่งเป็น 13 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อ-สกุล กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
1	บ้านหนองบ่อ	นายอ่อนศรี จันทรเชียว ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1
2	บ้านหนองบ่อ	นายหนูช่อง จันทรพวง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2
3	บ้านหนองบ่อ	นายชาติปรีชา ส่งเสริม ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3
4	บ้านหนองบ่อ	นายประวิทย์ จันทรพวง กำนันตำบลหนองบ่อ
5	บ้านมะเขือ	นายณรงค์ จันทป ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5
6	บ้านโพนงาม	นายบัวกัน ดอกดวง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6
7	บ้านโพนงาม	นายวิเศษ ดอกดวง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7
8	บ้านดงบัง	นายนพรัตน์ ศรีไชย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8
9	บ้านดงบัง	นายดนตรี บังศรี ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 9
10	บ้านจานตะโนน	นายศักดิ์ แสงกล้า ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 10
11	บ้านจานตะโนน	นายทัพไทย แสงกล้า ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 11
12	บ้านสำลาก	นายสมัย จันทรพวง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 12
13	บ้านท่าสนามชัย	นายไชเซอร์ สรรพสาร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 13

3. ประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านหนองบ่อ	212	377	392	769
2	บ้านหนองบ่อ	96	215	251	466
3	บ้านหนองบ่อ	220	478	476	954
4	บ้านหนองบ่อ	142	318	300	618
5	บ้านมะเขือ	185	343	385	728
6	บ้านโพนงาม	87	124	150	274
7	บ้านโพนงาม	157	286	306	592
8	บ้านดงบัง	184	311	306	617
9	บ้านดงบัง	162	253	275	528
10	บ้านจานตะโนน	166	348	343	691
11	บ้านจานตะโนน	118	247	240	487
12	บ้านสำลาก	103	233	282	515
13	บ้านท่าสนามชัย	71	179	194	373

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

4.1.1. โรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ได้แก่

1. โรงเรียนชุมชนบ้านหนองบ่อ
2. โรงเรียนบ้านมะเขือ
3. โรงเรียนบ้านท่าสนามชัย
4. โรงเรียนบ้านโพนงาม
5. โรงเรียนบ้านดงบัง
6. โรงเรียนบ้านจานตะโนน

4.1.2 โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง คือ โรงเรียนหนองบ่อสามัคคีวิทยา

4.1.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง ได้แก่

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.หนองบ่อ
2. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดบ้านดงบัง
3. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดบ้านจานตะโนน

4.1.4 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนประจำตำบลหนองบ่อ 1 แห่ง คือ

- ศูนย์บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ 1

4.2 ด้านสาธารณสุข

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 2 แห่ง คือ
 - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองบ่อ
 - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดงบัง

4.3 อาชญากรรม

ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมายังไม่พบปัญหาอาชญากรรม

4.4 การรักษาความสงบเรียบร้อย

การรักษาความสงบเรียบร้อย รวมถึงการให้บริการกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจากในพื้นที่ ดังนี้

1. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ประจำหมู่บ้าน

4.5 การสังคมสงเคราะห์ในพื้นที่

- ให้การสงเคราะห์ประชาชนผู้ด้อยโอกาสในตำบลหนองบ่อ

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การเดินทางเข้าสู่ตำบลหนองบ่อ ใช้เส้นทางหลวงชนบท สาย หนองบ่อ – หนองยอ เป็นเส้นทางในการเดินทางคมนาคมของประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้ในพื้นที่ยังมีถนน คสล. จำนวน 36 สาย ถนนดิน 10 สาย ถนนลูกรัง 45 สาย ฯลฯ ซึ่งประชาชนใช้ในการเดินทางและขนส่งสินค้าทางการเกษตร

5.2 ไฟฟ้าและการประปา

- การไฟฟ้า มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 100
- การประปา มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 100
- การไปรษณีย์หรือการสื่อสาร หรือการขนส่ง วัสดุครุภัณฑ์ ตำบลหนองบ่อ มีบริการไปรษณีย์ 1 แห่ง คือ ไปรษณีย์บ้านหนองบ่อ ให้บริการทางด้านไปรษณีย์ ขนส่ง วัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่

6. ระบบเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ได้แก่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และยังมีประชากรบางส่วนรวมกลุ่มประกอบอาชีพด้านหัตถกรรม โดยการจักสาน ทอผ้า เพื่อใช้ในครัวเรือนและไว้อขาย

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตรรวมถึงแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค ในเขตตำบลหนองบ่อ มีแม่น้ำล้อมรอบ 3 ทิศทาง ทิศเหนือ (ลำเซบาย), ทิศตะวันออก (แม่น้ำมูล) และทิศใต้ (แม่น้ำชี) ฤดูฝนพื้นที่ติดแหล่งน้ำมีน้ำท่วมถึง โดยสามารถสรุปข้อมูลแหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลหนองบ่อ ดังต่อไปนี้

หมู่	ประเภทแหล่งน้ำ									
	ประปา	บ่อบาดาล	สระน้ำ	ฝาย	คลองส่งน้ำ	บ่อน้ำตื้น	ห้วย/คลอง	โอ่ง (2,000ลิตร)	ถังเก็บน้ำ	อื่น ๆ
1	1	1	1	-	-	120	-	-	-	-
2	1	-	-	1	-	47	-	-	-	-
3	2	1	-	1	-	52	1	-	-	-
4	1	1	-	1	1	58	1	-	-	-
5	1	-	-	-	-	12	-	-	-	-
6	1	5	-	1	1	27	-	-	-	-
7	1	-	-	-	1	45	-	-	-	-
8	1	-	1	3	1	10	1	-	-	-
9	1	-	-	1	-	2	-	-	-	-
10	1	1	-	-	-	5	-	-	-	-
11	1	19	-	-	-	2	-	-	-	-
12	1	1	-	1	1	60	-	-	-	-
13	1	-	-	-	1	15	-	-	-	-
รวม	14	29	2	9	6	455	3	-	-	-

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา ประชาชนตำบลหนองบ่อนับถือศาสนาพุทธ วิถีชีวิตเป็นลักษณะสังคมชนบท ยังมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ลักษณะครอบครัวใหญ่ ชุมชนยังยึดถือประเพณีตามฮีตสิบสองครองสิบสี่ โดยมีศาสนสถาน ดังนี้-

1. วัดสระบัว	ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองบ่อ	หมู่ที่ 1,2
2. วัดบูรพาพิสัย	ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองบ่อ	หมู่ที่ 3,4
3. วัดบ้านมะเขือ	ตั้งอยู่ที่ บ้านมะเขือ	หมู่ที่ 5
4. วัดบ้านโพนงาม	ตั้งอยู่ที่ บ้านโพนงาม	หมู่ที่ 6,7
5. วัดบ้านดงบัง	ตั้งอยู่ที่ บ้านดงบัง	หมู่ที่ 8,9
6. วัดบ้านจันทะโนน	ตั้งอยู่ที่ บ้านจันทะโนน	หมู่ที่ 10,11
7. วัดบ้านสำลาก	ตั้งอยู่ที่ บ้านสำลาก	หมู่ที่ 12
8. วัดบ้านท่าสนามชัย	ตั้งอยู่ที่ บ้านท่าสนามชัย	หมู่ที่ 13
9. วัดป่าบ้านโพนงาม	ตั้งอยู่ที่ บ้านโพนงาม	หมู่ที่ 6
10. วัดป่าบ้านมะเขือ	ตั้งอยู่ที่ บ้านมะเขือ	หมู่ที่ 5

8.2 ประเพณีและงานประจำปี ได้แก่

- บุญและประเพณีที่สำคัญถือปฏิบัติสืบทอดกันเรื่อยมา

1. ประเพณีสงกรานต์	5. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
2. บุญผะเหวด	6. ประเพณีทอดผ้าป่า
3. บุญข้าวสาก	7. ประเพณีลอยกระทง
4. บุญข้าวประดับดิน	8. บุญกฐินประจำปี

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษ ได้แก่ ภูมิปัญญาการจักสานไม้ไผ่ การสานเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ภูมิปัญญาด้านภาพ กลอน ภูมิปัญญาด้านการแปรรูปอาหาร เช่น การทำปลาร้า ปลาสาม ปลาเค็ม เป็นต้น แต่ที่ทำชื่อเสียงให้กับตำบลหนองบ่อ คือ เสื้อดำไหมย้อมมะเกลือ โดยเป็นผ้าทอของชาวตำบลหนองบ่อที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ ซึ่งผ้าทอของกลุ่มทอผ้าบ้านหนองบ่อ ได้รับเครื่องหมายรับรองคุณภาพนกยูงทอง เมื่อปี 2551

ส่วนภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันนั้น ชาวตำบลหนองบ่อ ใช้ภาษาท้องถิ่นอีสาน หรือเรียกว่า “ภาษาลาว” เช่นเดียวกับชาวอีสานทั่วไป แต่มีสำเนียงที่แตกต่างจากท้องถิ่นใกล้เคียง คือ จะมีสำเนียงพูดแบบชาวอีสานตอนเหนือ แถวจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม ชาวตำบลหนองบ่อในแต่ละหมู่บ้านจะพูดสำเนียงที่แตกต่างกันออกไป คือ ชาวบ้านหนองบ่อจะพูดสำเนียงแตกต่างจากชาวบ้านอื่น ๆ และชาวบ้านอื่น ๆ ก็พูดสำเนียงที่แตกต่างกันออกไป

9. ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น มีดังนี้

9.1 ข้อมูลด้านการเมือง

- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ มีดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	นายชัยรัฐ บุญฤกษ์	ประธานสภา. อบต.หนองบ่อ (สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 4)
2	นายณราชัย ดอกดวง	รองประธานสภา อบต.หนองบ่อ (สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 6)
3	นายถาวร ดีงาม	เลขานุการสภา อบต.หนองบ่อ (ปลัด อบต.หนองบ่อ)
4	นายพรชัย กองสาร	สมาชิกสภา อบต.หนองบ่อ หมู่ 1
5	นางชลธิชา หินผา	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 2
6	นางสุรีย์ สรรพสาร	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 3
7	นางชบาภรณ์ จันทป	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 5
8	นายสวาส จันท์ทรง	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 7
9	นายณัฐพงศ์ ศรีไชย	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 8
10	นางมธุตฤณ บังศรี	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 9
11	นายมานิตย์ บุญห่อ	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 10
12	นางอรไท แสงกล้า	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 11
13	นายสาคร ส่งเสริม	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 12
14	นายภิภัทร์ ทองก้อนบัว	สมาชิกสภาอบต.หนองบ่อ หมู่ 13

9.2 ฝ่ายบริหาร

ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ

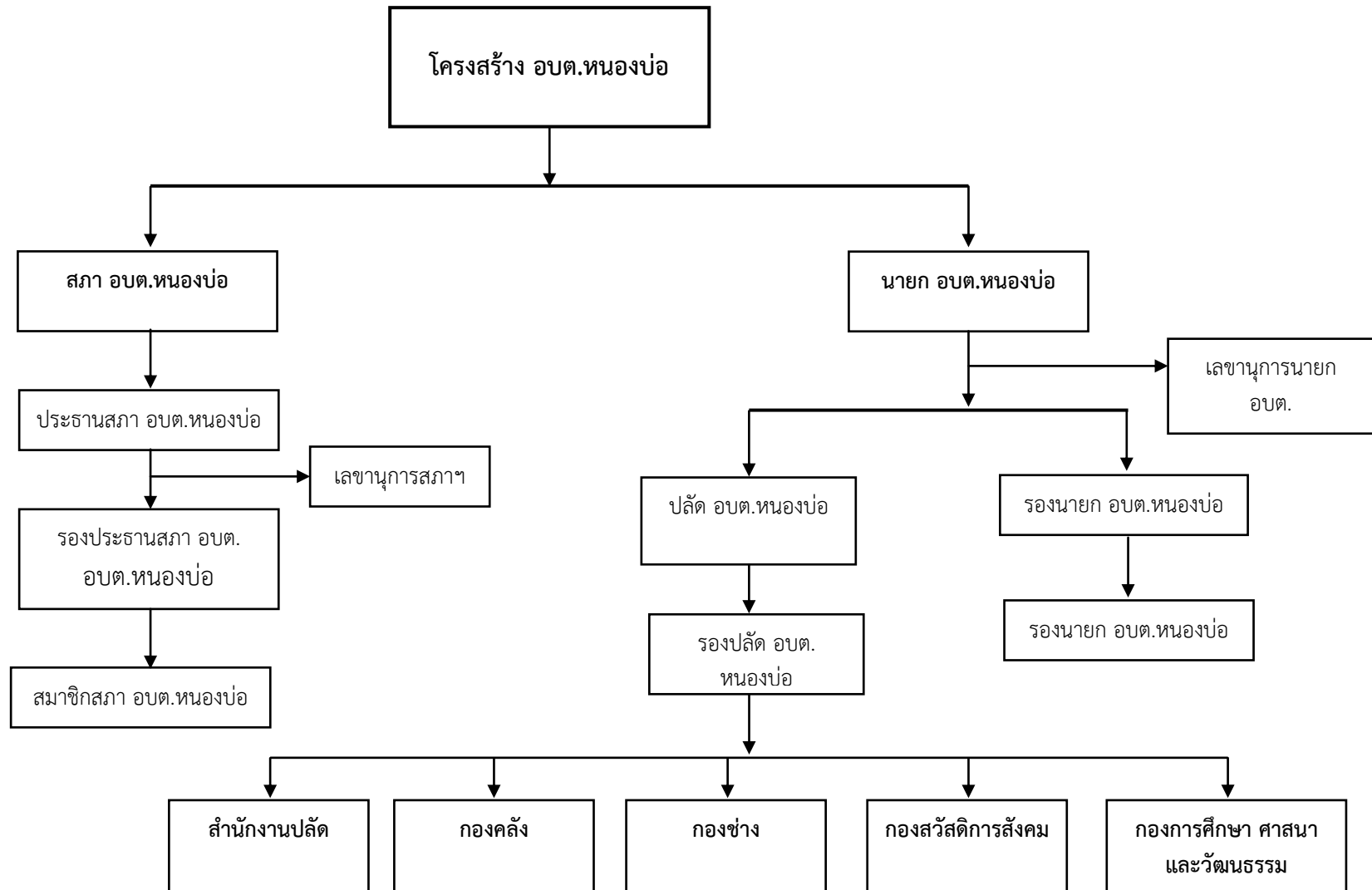
1. นายพินิจ	ส่งเสริม	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
2. นายพิชัยศักดิ์	สายพันธ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
3. นายสนอง	ส่งเสริม	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. นางวิศิษฐ์	ทิมา	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ เป็นฝ่ายบริหารงานด้านนโยบาย มีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ จำนวน 2 คน และมีเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน และฝ่ายปฏิบัติงานประจำ มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อและลูกจ้างเป็นฝ่ายปฏิบัติ ติดตามนโยบายที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายงานให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนที่กำหนด

แบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. สำนักปลัด
2. กองคลัง
3. กองช่าง
4. กองสวัสดิการสังคม
5. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

แผนผังโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ



ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง สมเอกภาพและ
 เป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ



ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ



๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ

จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจอนโยบายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลพวงของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปีข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้าน

เทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย

กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังมีขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้

จุดอ่อนและควบคุมเกี่ยวกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการ

ขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”



ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีค้ำประกันการนำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถเผชิญกับภัยเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ



ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม



ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างภาระต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดการคำนวณฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

ชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและ

การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ของเทศบาลตำบลบึงใหม่ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่

ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมาเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลง ซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมี ความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของ ผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของ ปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการ แก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของ เศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการ ใช้ มาตรการทางการเงินการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจาก ต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่าง ประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการ แข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัด อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศขึ้น นำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยง

ให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๓ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าจะในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ย่ำต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออม率低 และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกษียณของบุตร

๒.๒.๒ ครีวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนหัวกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มี

ฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) **คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค** โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) **ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน** แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) **ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม** เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศไทยในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความเสี่ยงเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐

ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจักรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตร และการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑

จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงตุนๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักกว้างตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกป้องข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่

ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจาย
อำนาจให้แก่ อบต. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบต. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบต. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบต. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบต. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดการบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท เนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น องค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะ

เห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถยกระดับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ทีเพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณ

ใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลโลกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดภารกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มิใช่ความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาดตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผน

๑ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ

และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการ โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้得人ดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของ

เกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึก กําหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูป ระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปึก สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คู่มือทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate

Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจ ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัด ทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลตำบลบึงไผ่นั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเอง และดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า การเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูอินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

ฝั่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Thailand regional plan)

วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิสัยทัศน์		ในระยะเวลา 50 ปี	
		ในระยะเวลา 30 ปี	ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำของโลก ด้าน
ในระยะเวลา 5 ปี	ในระยะเวลา 15 ปี	ไทยเป็นประเทศ พัฒนาแล้วเป็น ศูนย์กลางการส่งออก สินค้าอุตสาหกรรมและ บริการ เป็นศูนย์กลาง การและการท่องเที่ยว และเป็นสังคมอุดม ความรู้ ที่มีนวัตกรรม ของตนเองอย่าง ต่อเนื่อง	การเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร การบริการด้านสุขภาพ และการท่องเที่ยว ประชาชนมีสุขภาพชีวิต ที่ดี ท่ามกลาง สิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่ และมีการพัฒนาที่ยั่งยืน
ฝั่งประเทศมุ่ง พัฒนาประเทศไทย เป็นประตูการค้า (Gateway) เป็น ศูนย์กลางการผลิต และส่งออกและ อุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตร	ฝั่งประเทศมุ่งเน้น เป็นประเทศ อุตสาหกรรมการผลิต และการบริการบนฐาน ทรัพยากร รวมทั้งเป็น แหล่งอาหารชั้นนำ ของโลก และเป็นศูนย์ กลางสุขภาพและการ ท่องเที่ยวในระดับทวีป	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดให้เป็นภาคที่มี ความพร้อมด้าน เศรษฐกิจ อุตสาหกรรมการค้า และ บริการแบบครบวงจร และพัฒนาการ ศึกษาวิจัย เทคโนโลยีการเกษตร เพื่อเป็นผู้นำเทคโนโลยี การเกษตรในอินโดจีน	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดให้เป็นภาคที่มี ความสมดุลของการ พัฒนาที่มี ทรัพยากรธรรมชาติ และประชากรมี คุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อ เสริมสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน โดยใช้ทุนทาง วัฒนธรรมภูมิปัญญา เพื่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดให้ ภาคเป็นประตูการ เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวในอินโดจีน เป็นฐานรองรับ เครือข่าย อุตสาหกรรม เพื่อ เป็นฐานการผลิต สินค้า และเป็น ศูนย์กลางการ ศึกษาวิจัยและพัฒนา และการแปรรูปสินค้า เกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ กำหนดให้ภาคเป็นพื้นที่ พัฒนาการผลิต อุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตร และเป็น ศูนย์กลางการคมนาคม การค้า การลงทุนและ การท่องเที่ยวชายแดน ของ อินโดจีน		

สรุปภาพของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในอนาคต 50 ปี ได้ว่าจะเป็น

1. ภาคที่สามารถจะให้บริการประชาชนอย่างสมบูรณ์เท่าเทียมกันทั้งทางด้านการให้บริการ การพักผ่อน หย่อนใจการศึกษา สาธารณสุข และความปลอดภัย รวมทั้งบริการสนับสนุน Economic Link กับกลุ่มประเทศอินโดจีน และประชาชนมีความเป็นอยู่ที่อบอุ่น สะดวกสบายและปลอดภัย
2. ภาคที่สร้างความเข้มแข็งให้กับชีวิตครอบครัวของประชาชนในภาค
3. ภาคที่ให้โอกาสทางด้านการมีงานทำ และโอกาสสำหรับการดำเนินชีวิต
4. ภาคที่มีอาหารอุดมสมบูรณ์และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี ถูกสุขลักษณะ ปราศจากมลพิษและอบายมุขที่จะทำลายสิ่งแวดล้อม และความสุขของประชาชน ตลอดจนสามารถจัดความยากจนของประชาชน

วัตถุประสงค์ยุทธศาสตร์

ในการกำหนดวัตถุประสงค์หลักของผังภาคให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ดังกล่าวได้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพ ความเสมอภาค และความยั่งยืน สนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และความเข้มแข็งทางสังคมรวมถึงการดำรงรักษาวิถีชีวิต ชนบทประเพณี และเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้คงอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาวิถีชีวิต และความเป็นอยู่ในครอบครัว ชุมชนและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพสำหรับผู้ด้อยโอกาส
3. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ขยายแหล่งงานสำหรับการจ้างงาน
4. เพื่อสร้างสมดุลระหว่างเมืองและชนบท
5. เพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
6. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอสำหรับการอุปโภค-บริโภค เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
7. เพื่อการพัฒนาการขนส่งคนและขนส่งสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ
8. เพื่อใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการดำรงชีวิตและการพัฒนา
9. เพื่อใช้พลังงานทดแทนในการขนส่งและใช้ชีวิตประจำวันและในระบบการผลิตทุกระบบอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
10. เพื่อพัฒนาอย่างเป็นเอกภาพ และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่

กรอบยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมและสามารถส่งผลได้อย่างมีประสิทธิภาพของผังภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ถ่ายทอดมาจากผังประเทศและได้ปรับให้เหมาะสมกับสภาพการพัฒนาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การกระจายความเจริญ (Decentralization)

นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 เป็นต้นมา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการส่งเสริมและพัฒนาเมืองขอนแก่นเป็นเมืองหลักของภาค เพื่อลดความเจริญและการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพมหานครทำให้จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาภาคและมีการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าไปมาก กลายเป็นเมืองศูนย์กลางหลักของกิจกรรมต่างๆ ของภาค ทั้งด้านการบริหารการปกครอง ศูนย์กลางการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ การค้าและบริการ สังคมและการท่องเที่ยวบริการ แนวทางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อมิให้จังหวัดขอนแก่นมีลักษณะเป็นเมืองเอกที่มีการพัฒนาเป็นเมืองโตเดี่ยว (Primate City) ในอนาคต คือ การกระจายความเจริญเพื่อให้การพัฒนาได้ขยายวงออกไป ยังเมืองศูนย์กลางอื่นๆ ของภาค ซึ่งจะทำให้เมืองอื่นๆ ได้มีการพัฒนาควบคู่ไปกับเมืองขอนแก่นยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยการกระจายความเจริญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ส่งเสริมการพัฒนาไปยังพื้นที่เมืองนครราชสีมา เมืองอุดรธานีและเมือง

อุบลราชธานีเพื่อให้มีศูนย์กลางความเจริญเพิ่มขึ้นในทิศทางอื่นในปริมณฑลของเมืองศูนย์กลางหลักขอนแก่น โดยนครราชสีมาจะเป็นพื้นที่รองรับความเจริญทางด้านใต้ของ

ขอนแก่น อุตรดิตถ์จะเป็นพื้นที่รองรับความเจริญทางด้านเหนือของขอนแก่นและอุบลราชธานี จะเป็นพื้นที่รองรับความเจริญทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัดขอนแก่น โดยจะมีพื้นที่ชุมชนเมืองที่รองรับความเจริญในระดับรองลงไปอีกที่จังหวัดชัยภูมิ หนองคาย มุกดาหาร นครพนม และร้อยเอ็ด

2. การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน (Balanced and Sustainable Development)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากร ความขาดแคลน หรือภาวะมลพิษรวมถึงเป็นการประสานสัมพันธ์ ในการพัฒนาทุกด้านกับแนวคิดการอนุรักษ์ และการพัฒนาการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนเป็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของภาค เพื่อให้เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นการเสนอ กลยุทธ์การพัฒนา ควบคุมการอนุรักษ์ โดยการใช้นโยบายการทางกฎหมายผังเมืองและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้มีการควบคุมพื้นที่ป่าสงวน ป่าอนุรักษ์ มิให้ถูกบุกรุกเปลี่ยนไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น ควบคุมและสงวนรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำ-ลำธาร และพื้นที่ลุ่มน้ำต่างๆ ให้มีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมส่งเสริมการพัฒนายั่งยืนในพื้นที่เกษตรกรรมบริเวณที่มีสมรรถนะดินดี เหมาะสมกับการเกษตรกรรม และพื้นที่ที่ได้รับการจัดระบบชลประทานดีให้มีการผลิตที่สอดคล้องกับภูมิประเทศและภูมิอากาศและชนิดของพืชผล และสามารถนำไปพัฒนา แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตได้ในบริเวณข้างเคียง

3. การส่งเสริมเทคโนโลยี (Technology)

ในยุคแห่งความทันสมัยและเทคโนโลยีที่ก้าวไกลด้วยระบบการสื่อสารเชื่อมโยงจากดาวเทียม การผังเมืองยุคปัจจุบันก็มีนวัตกรรมของการใช้อุปกรณ์สื่อสาร และอุปกรณ์ ICT มาใช้ในการประมวลข้อมูล การสำรวจโดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียม และระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ มีความรวดเร็วและมีความแม่นยำมากขึ้น เป็นนวัตกรรมของการวางผังและกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาผังเมืองโดยให้ความแน่นอนและแม่นยำของข้อมูลทางผังเมืองที่สามารถนำมาวางผังกำหนดการใช้พื้นที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้แนวทางในการพัฒนาจะต้องยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ที่ต้องปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ด้วย เพื่อให้เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนตลอดไป

4. การพัฒนาแบบกลุ่มเมืองและเครือข่ายการพัฒนา (Cluster and Network Development)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบกลุ่มเมืองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รวมระบบกลุ่มเมืองเป็น 5 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ เป็นเมืองศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลักของภาค ศูนย์กลางการขนส่ง การค้า อุตสาหกรรมแปรรูป สิ่งทอ ชิ้นส่วนยานยนต์และ Electronics

2) กลุ่มขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และกาฬสินธุ์เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า-บริการของภาคการคมนาคมขนส่ง ศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรม การผลิตพลังงานทดแทนและศูนย์กลางการพัฒนาด้าน Electronics และ Soft wares

3) กลุ่มอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การผลิตสินค้าแปรรูปจากการเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงศิลปะ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

4) กลุ่มอุตรดิตถ์ หนองคายเลย และหนองบัวลำภู เป็นศูนย์กลางพัฒนาการค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติครบวงจร การผลิตอุตสาหกรรมเกษตร ปศุสัตว์ผลไม้เมืองหนาว และฐานการขนส่งที่เชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์

5) กลุ่มมุกดาหารสกลนคร และนครพนม เป็นเมืองประตูการค้า การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค อินโดจีน เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพดี แหล่งผลิตอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรพื้นที่ขยายการส่งออกต่างประเทศ

5. การพัฒนาภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูง แต่ด้วยข้อจำกัดจากสมรรถนะดิน และการขาดระบบชลประทานที่ไม่ทั่วถึง พื้นที่หลายแห่งในภาคเป็นพื้นที่แห้งแล้ง ดินเค็ม และมีปัญหาน้ำท่วม จึงทำการเกษตรไม่ได้ผลผลิตตามสัดส่วนที่ควรจะเป็น เกษตรกรส่วนหนึ่งยังคงอยู่ในภาวะยากจน จึงต้องย้ายถิ่นเพื่อไปประกอบอาชีพที่อื่นหรือหารายได้เสริมนอกฤดูกาลผลิต เป็นปัญหาระดับภาคและระดับชาติที่ตั้งเป็นนโยบายของหลายรัฐบาลได้พยายามแก้ไข แนวทางหนึ่งซึ่งทางรัฐบาลให้มีการนำไปปฏิบัติ คือแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่ ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริของการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นขั้นตอนคือการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดีและความพอใจด้วยเหตุด้วยผล มีการปรับตัวอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนา

1. เป้าหมายด้านประชากร

จากการกำหนดนโยบายการพัฒนาเน้นการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ซึ่งจะส่งผลให้ประชากรของภาคมีงานทำและลดการย้ายถิ่นออก ดังนั้นเป้าหมายจำนวนประชากรของภาคตามนโยบายของภาค ในช่วงปี พ.ศ.2555, 2565 และ 2580 จึงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คือ 22.00, 22.75 และ 23.50 ล้านคน ตามลำดับ แต่หลังจากนั้นในช่วงปี พ.ศ.2600 ประชากรภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น คือ 23.52 ล้านคน

เป้าหมายประชากรรายจังหวัด พบว่า ส่วนใหญ่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น บางจังหวัดมีจำนวนประชากรปี พ.ศ.2580 และปี พ.ศ.2600 ใกล้เคียงกัน ได้แก่จังหวัดกาฬสินธุ์ ชัยภูมิ นครพนม ยโสธร ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดดังกล่าวมีลักษณะอัตราการเพิ่มตามธรรมชาติของประชากรลดลง ในขณะที่อัตราการย้ายถิ่นของประชากรยังคงมีการย้ายออกมากกว่าการย้ายเข้าส่งผลให้อัตราการเติบโตของประชากรไม่สูง อีกประการหนึ่งในระหว่างปี พ.ศ.2580-2600 นั้น ประชากรอาจมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามอัตราการเติบโตและตามแผนนโยบายของภาค

โครงสร้างประชากร ประชากรเด็กก่อนวัยเรียน (0-4 ปี) ในปี พ.ศ.2555 และ 2565 มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.24 และ 8.09 ตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2580 และ 2600 มีสัดส่วนลดลงเหลือร้อยละ 7.70 และ 7.55 ตามลำดับ ในขณะที่สัดส่วนของประชากรวัยสูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ในปี พ.ศ. 2555, 2565, 2580 และ 2600 กลับมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 8.35, 12.47, 17.47 และ 18.95 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าในอนาคตประมาณ 50 ปีข้างหน้าประชากรวัยสูงอายุจะมีสัดส่วนเพิ่มมากถึง 3.4 เท่า ดังนั้นการเตรียมการสำหรับผู้สูงอายุจึงมีความสำคัญมากโดยเฉพาะการเตรียมการด้านผังเมืองในเรื่องจัดสรรทางด้านที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม สถานพยาบาลและดูแลผู้สูงอายุ รวมทั้งการสร้างงานสำหรับผู้สูงอายุเพื่อให้ประชากรกลุ่มนี้สามารถดูแลและช่วยเหลือตนเองสัดส่วนประชากรเมืองและชนบท ในอนาคตเนื่องจากการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ ประกอบกับการดำเนินนโยบายที่จะกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคส่งผลให้สัดส่วนประชากรเมืองของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 15 ในปี พ.ศ.2548 เป็นร้อยละ 25 ในปี พ.ศ.2600

2. เป้าหมายด้านแรงงาน

การพัฒนาและเตรียมแรงงานเพื่อเข้าสู่การทำงานในอนาคตเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ เป้าหมายด้านแรงงานของภาค ในปี พ.ศ.2555 มีเป้าหมายรวม 12.3 ล้านคน พ.ศ. 2565 มี 13.04 ล้านคน พ.ศ. 2580 มี 14.23 ล้านคน และ พ.ศ.2600 มี 14.12 ล้านคน โดยใน พ.ศ.2600 เป็นสัดส่วนแรงงานภาคบริการมากที่สุดที่ร้อยละ 47.71 แรงงานในภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 36.02 และภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 16.27

สำหรับทิศทางด้านแรงงานในระยะ 50 ปีข้างหน้าจะมีแนวโน้มการกระจายตัวของแรงงานที่มาจากนโยบายและเป้าหมายทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในอนาคต จะส่งผลให้แรงงานจำนวนมากเดินทางกลับเข้ามาทำงานในท้องถิ่นภาครัฐจะต้องมีมาตรการเพื่อรองรับแรงงานจำนวนมาก

เหล่านั้นเพื่อให้แรงงานมีงานทำและมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าในปัจจุบัน รวมไปถึงต้องมีมาตรการการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งต้องครอบคลุมในกลุ่มของแรงงานนอกระบบด้วย

3. เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

การกำหนดเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ พิจารณาจากกิจกรรมการผลิตที่ก่อให้เกิดรายได้เชิงเศรษฐกิจ 4 สาขาหลัก คือเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว-บริการ และการพาณิชย์กรรม โดยมีสมมติฐานว่าในอนาคต 50 ปี สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีการขยายตัวในอัตราส่วน ที่ลดลงบางสาขา และเพิ่มขึ้นบางสาขาโดยมีปัจจัยของการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ของกระแสการพัฒนาดังนั้นเป้าหมายด้านเศรษฐกิจของภาคในปี พ.ศ.2555 จะมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(ราคาคงที่ปี 2531) เป็น 508,000 ล้านบาท พ.ศ.2565 เป็น 786,000 ล้านบาท พ.ศ.2580 เป็น 1,594,000 ล้านบาทและ พ.ศ.2600 เป็น 3,918,000 ล้านบาท โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี พ.ศ. 2600 เป็นสัดส่วนของภาคบริการสูงสุดที่ ร้อยละ 69 ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรมในสัดส่วนรองลงมาที่ร้อยละ 21 และ 10 ตามลำดับ

4. เป้าหมายด้านระบบเมืองและชนบท

จากการศึกษาลักษณะการขยายตัวเติบโตของระบบเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับแนวโน้มการขยายตัวของเมือง โครงการพัฒนาภาครัฐ การลงทุนของเอกชนศักยภาพและความพร้อมของเมือง ขนาดและบทบาท แบ่งออกเป็น 4 ลำดับ ดังนี้

1) เมืองลำดับ 1 เป็นเมืองขนาดใหญ่ มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางหลักของภาค ขอบเขตการให้บริการระหว่างจังหวัดในระดับภาคและระหว่างภาค มีความเชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นศูนย์กลางหลักของประเทศ ได้แก่ เมืองนครราชสีมา เมืองขอนแก่น เมืองอุดรธานี เมืองอุบลราชธานี เมืองมุกดาหาร

2) เมืองลำดับ 2 เป็นเมืองขนาดใหญ่รองรับเมืองลำดับ 1 มี

ศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางให้บริการระดับรองของภาค มีบทบาทเป็นศูนย์กลางบริหารราชการระดับจังหวัดขนาดใหญ่ เป็นแหล่งงานด้านอุตสาหกรรมและการบริการได้แก่ เมืองมหาสารคาม เมืองนครพนม เมืองบุรีรัมย์ เมืองหนองคาย เมืองสกลนคร เมืองสุรินทร์ เมืองร้อยเอ็ด เมืองปากช่อง เมืองชุมแพ เมืองวารินชำราบ

3) เมืองลำดับที่ 3 เป็นเมืองศูนย์กลางระดับอำเภอ ที่มีศักยภาพในการให้บริการระหว่างอำเภอภายในจังหวัด หรือในอำเภอในจังหวัดใกล้เคียง หากได้รับการส่งเสริมพัฒนาการลงทุนจะเป็นเมืองที่มีการขยายตัวได้เร็ว ได้แก่เมืองเลย เมืองกาฬสินธุ์ เมืองหนองบัวลำภู เมืองยโสธร เมืองชัยภูมิ เมืองศรีสะเกษ เมืองอุบล เมืองนางรอง เมืองอำนาจเจริญ เมืองพล เมืองพิบูลมังสาหาร เมืองหนองบัว เมืองบ้านไผ่ เมืองบัวใหญ่ เมืองท่าบ่อ เมืองธาตุพนม เมืองโซคชัย เมืองสูงเนิน เมืองสีคิ้ว เมืองน้ำพอง

4) เมืองลำดับ 4 เป็นเมืองมีศักยภาพในการให้บริการในเขตอิทธิพลไม่ไกลนัก มักเป็นศูนย์กลางระดับอำเภอภายในจังหวัด อาจเป็นเมืองที่มีบทบาทพิเศษ เหมาะที่จะพัฒนาให้บริการเฉพาะ ได้แก่ เมืองที่เหลืออีก 321 แห่งนอกจากนี้ ยังกำหนดชุมชนชนบท เป็นชุมชนขนาดเล็กที่ให้บริการขั้นพื้นฐานเพื่อการอยู่อาศัยเป็นแหล่งรวบรวมผลผลิตและบริการแก่พื้นที่เกษตรกรรมรอบนอก

5. เป้าหมายด้านพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

การกำหนดเป้าหมายด้านพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินพิจารณาจากตัวแปรด้านอุปสงค์ จากจำนวนประชากรที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นปัจจัยภายในพื้นที่ภาค และจากปัจจัยภายนอกพื้นที่ที่เกิดจากนโยบายการพัฒนาส่วนกลางและจากผลกระทบเชิงเศรษฐกิจภูมิภาค แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็น 4 ประเภท

หลัก คือ เป้าหมายด้านพื้นที่เมืองและชนบท เป้าหมายพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายพื้นที่เกษตรกรรม และเป้าหมายพื้นที่ป่าไม้

จากการคาดการณ์จำนวนประชากรของภาคในปี พ.ศ. 2600 จะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 23.5 ล้านคน เป็นประชากรเมือง 5.9 ล้านคน ประชากรชนบท 17.6 ล้านคน มีความต้องการใช้พื้นที่เมืองและชนบท ตามเกณฑ์ความหนาแน่น 8 คน และ 6 คนต่อไร่ จึงมีความต้องการใช้พื้นที่เพื่อพัฒนาเมืองและชุมชนชนบท เป็นเป้าหมายพื้นที่เมืองประมาณ 1,200 ตร.กม. หรือประมาณ 7.35 แสนไร่ และพื้นที่ชนบทประมาณ 4,700 ตร.กม. หรือประมาณ 2.94 ล้านไร่

เป้าหมายพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมพื้นที่เกษตรกรรม ป่าไม้ แหล่งน้ำ และพื้นที่อนุรักษ์เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เป้าหมายในปี พ.ศ. 2600 กำหนดให้พื้นที่เกษตรกรรมประมาณ 96,000 ตร.กม. หรือประมาณ 60 ล้านไร่ ความหนาแน่น 0.3 คนต่อไร่ หรือเฉลี่ยคนละประมาณ 3 ไร่เศษ พื้นที่ป่าไม้และป่าอนุรักษ์ประมาณ 33,600 ตร.กม. และพื้นที่การพัฒนาและสงวนไว้เป็นแหล่งน้ำประมาณ 4,800 ตร.กม.

6. เป้าหมายด้านการบริการสังคม

ด้านการศึกษา ในปี พ.ศ. 2600 ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานภาคบังคับที่มีมาตรฐานทางวิชาการระดับสูงอย่างเสมอภาคครบ 12 ปีอย่างทั่วถึง สำเร็จการศึกษาในระดับที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ ประชาชนทุกคนได้รับบริการเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องและเสมอภาค มีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยประชากรวัยทำงานเป็นประชากรที่มีความสามารถระดับทักษะ (Skilled Labor) ขึ้นไป ร้อยละ 100 และระดับเชี่ยวชาญร้อยละ 50

ด้านสาธารณสุข ปัจจุบันภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโรงพยาบาลศูนย์ 6 แห่ง กระจายตัวอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์ขอนแก่น และในอนาคต 5-10 ปี จังหวัดมหาสารคาม และศรีสะเกษ สามารถพัฒนาหรือจัดตั้งโรงพยาบาลศูนย์ได้เนื่องจากพิจารณาจากเกณฑ์จำนวนประชากร ระยะทางและการใช้เวลาในการเดินทางเพื่อเข้าถึงบริการสถานพยาบาล และกำหนดให้จังหวัดมหาสารคามกาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ดเป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาและสาธารณสุข เนื่องจากมหาวิทยาลัยมหาสารคามมีการจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์โดยผลิตแพทย์แผนไทยประยุกต์และแพทย์เฉพาะทาง

ด้านสุขภาพของประชากร ในปี พ.ศ. 2600 ประชากรในภาคทุกคนมีสุขภาพอนามัยดีโดยถ้วนหน้ามีคุณภาพชีวิตในการดำรงวิถีชีวิตที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยในการบริโภคอาหารปลอดภัย และมีความมั่นใจในความปลอดภัยจากการได้รับเชื้อโรคระบาดและโรคติดต่ออันตราย

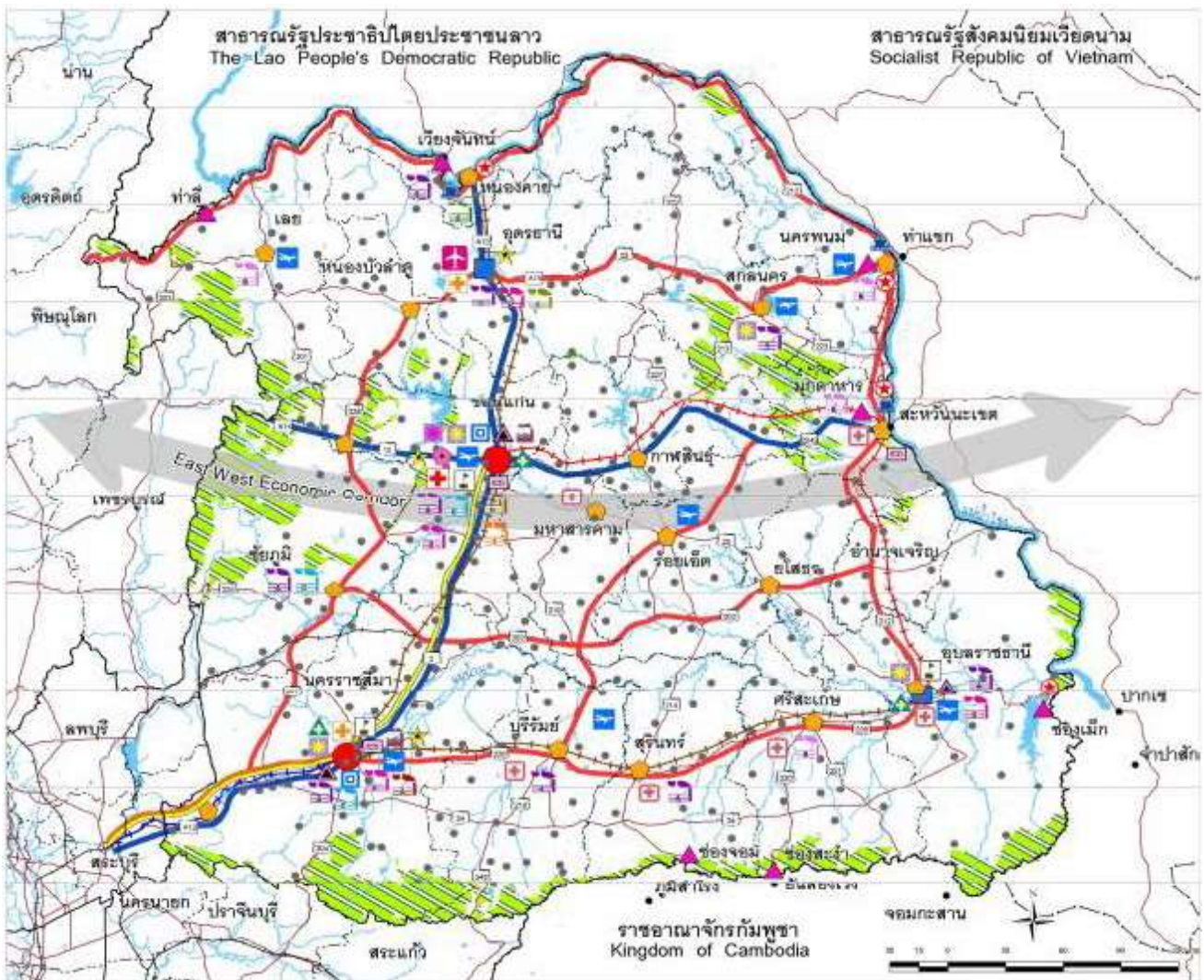
7. เป้าหมายด้านทรัพยากรและแหล่งน้ำ

ในปี พ.ศ. 2600 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะบรรลุความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาจากธรรมชาติ เรืองน้ำทั้งภัยพิบัติจากอุทกภัย และภัยแล้งจากการขาดแคลนน้ำ จะมีการวางแผนผังอย่างเป็นระบบด้วยเทคโนโลยีและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสม โดยกำหนดเป้าหมายการจัดการทรัพยากรน้ำ และแหล่งน้ำ แบบบูรณาการในพื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่กลางน้ำและพื้นที่ท้ายน้ำครอบคลุมทั้ง 3 ลุ่มน้ำหลัก ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 104 ล้านไร่ มีความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ ประมาณ 13,750 ล้าน ลบ.ม. เพื่อสนองความต้องการใช้น้ำ ในภาคการชลประทาน 9,100 ล้าน ลบ.ม. การอุปโภค-บริโภค 750 ล้าน ลบ.ม. การอุตสาหกรรม 1,100 ล้าน ลบ.ม. และการรักษาระบบนิเวศ 2,800 ล้าน ลบ.ม. เพื่อให้การพัฒนาประเทศและภาคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นระบบและไปในทิศทางเดียวกันจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำการผังเมืองเข้ามาเป็นเครื่องมือประสานการพัฒนาในทุกภาคส่วน และในพื้นที่ทุกระดับตั้งแต่ระดับประเทศ ภาค อนุภาค จังหวัด อำเภอ เมือง ชุมชน หมู่บ้าน เพื่อให้เกิดการวางแผนการใช้ที่ดินและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เป็นฐานในการพัฒนาอย่างคุ้มค่า และอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมไม่ก่อให้เกิดการทำลายสิ่งแวดล้อม ชุมชน และทรัพยากรธรรมชาติที่ควรอนุรักษ์ไว้เพื่อรักษาความสมดุลทางธรรมชาติในลักษณะการพัฒนาที่ยั่งยืนการวางแผนและจัดทำผังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ได้มีการวางแผนนโยบายการพัฒนาสาขา และผังกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยแผนงานการพัฒนา ซึ่งแต่ละแผนงานมีการกำหนดโครงการพัฒนาที่สำคัญ และเพื่อให้แผนพัฒนาดังกล่าวมีผลนำไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องมีการประสานสอดคล้องซึ่งกันและกันการบริหารจัดการที่ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาเมือง โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่เหมาะสม เพื่อเป็นกรอบแนวทางการควบคุมการพัฒนาของภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกันและ เพื่อให้การลงทุนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ที่มา : สำนักผังภาคและผังประเทศ กรมโยธาธิการและผังเมือง

แผนที่ผังกลยุทธ์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะ 15 ปี



(อุตสาหกรรม ศรีสเกษ ย์โสธร อำนาจเจริญ)

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าขายแดนใต้มาตรฐานสากล”

1. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทาง การตลาดข้าวคุณภาพดี
2. ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการ นวัตกรรม และการตลาดให้ได้มาตรฐาน
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจการค้า ด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

1. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการแปรรูป เพิ่มช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
2. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
3. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

1. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ 90

2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ 20 ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี

3. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ 20

4. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ 8

5. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ 12

6. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ

12

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์

1. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP
2. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
3. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ เป้าหมายรวม ร้อยละ 90
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ 8
3. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ร้อยละ 12

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพมาตรฐาน
2. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
3. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
4. สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
4. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนารการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม 4 ปี ร้อยละ 20
2. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด เป้าหมายรวม 4 ปี จังหวัดละ 4 แห่ง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
4. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
2. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้าการลงทุน ในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
3. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า
4. เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รองรับประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายรวม ร้อยละ 20
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายรวม ร้อยละ 20

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
2. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
3. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งออก (Logistics) เพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า
4. การเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างศักยภาพในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
5. พัฒนาด้านการค้าชายแดนให้มีมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
6. พัฒนาศักยภาพแรงงานฝีมือแรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานรองรับประชาคมอาเซียน

แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. 2566 – 2570)
วิสัยทัศน์

"เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติ "

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทั้งด้านการศึกษา สุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณสุขมูลฐาน และระบบบริการภาครัฐ และมีสภาพแวดล้อมที่ดีเหมาะสมกับการดำรงชีวิต
- 2) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตโดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ
- 3) เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าหรือการประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกษตรและการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ
- 4) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภูมิภาคและต่างประเทศ
- 5) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทุกมิติ

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยตามแนวทางการพัฒนาเมือง smart city โดยดำเนินการให้ครบเกณฑ์ทุกด้านในปี 2570
- 2) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรได้เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 3) เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เพื่อสร้างเศรษฐกิจชีวภาพในพื้นที่ตามเป้าหมายที่กำหนดในแต่ละปี
- 4) มูลค่าการค้าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้นบรรลุเกณฑ์ตามตัวชี้วัดที่กำหนด
- 5) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพโดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- 1) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นเป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัดไว้ 5 ประเด็นการพัฒนา ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

วัตถุประสงค์

- 1) การเสริมสร้างพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- 3) ระบบสาธารณสุขปึกแผ่นพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอทันสมัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

และสุขภาพ

- 4) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 100 (วัดปี 2569)
 - 1.1 ร้อยละ 90 เด็กอายุ 0-5 ปี ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ
 - 1.2 ร้อยละ 85 เด็กอายุ 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัย
 - 1.3 ร้อยละ 70 ของเด็กพัฒนาการล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วยTEDA4I หรือเครื่องมือ

มาตรฐานอื่น

- 2) ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น
- 3) ร้อยละของระบบสาธารณสุขที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
- 4) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปึกแผ่นได้รับการยกมาตรฐานเพื่อเสริมสร้าง

คุณภาพชีวิตของประชาชน ร้อยละ 3 ต่อปี

- 5) มีศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะเหลือศูนย์สู่ชุมชนคาร์บอนต่ำ จำนวน 25 ศูนย์ (ปีละ 25 ศูนย์)
- 6) สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ต่อปี
- 7) สถิติอาชญากรรมลดลงร้อยละ 25 ต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา(กลยุทธ์)

- 1) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- 2) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้านและมีสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) พัฒนาระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม
- 5) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน

- 6) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 7) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรกรมสามารถพึ่งพาตนเองได้มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่องเกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็งและลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- 3) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) การผลิตสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
- 3) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น จากเดิม 81,406 บาท เป็น 89,979 บาท
- 4) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น จำนวน 16,000 ปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา(กลยุทธ์)

- 1) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปและบริหารจัดการสินค้าเกษตร มูลค่าสูงสู่สากล
- 2) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร
- 3) สร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด
- 4) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อทำการเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งานและยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน
- 2) สร้างมูลค่าเพิ่มและมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ ทักษะในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 4,000 ราย
- 2) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 200 ราย
- 3) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา(กลยุทธ์)

- 1) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัย และนวัตกรรมให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์สำคัญจากฐานชีวภาพสู่สากล
- 3) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี
- 4) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพของเพื่อผลักดันให้อุบลราชธานีเป็น bioeconomy hub ของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุนวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้าน
- 2) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล
- 3) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล
- 4) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3
- 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดนอกภาคการเกษตร ร้อยละ 3
- 3) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา(กลยุทธ์)

- 1) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- 2) ส่งเสริมผู้ประกอบการและSMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 4) สร้างโอกาสในการเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุข หลายมิติสู่สากลวัตถุประสงค์

- 1) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา 2 แห่ง ต่อปี

แผนงาน/แนวทางการพัฒนา(กลยุทธ์)

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวสู่สากล
- 2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว
- 3) การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยวการส่งเสริมวิถีและวัฒนธรรมท้องถิ่นสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว
- 4) การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการท่องเที่ยวและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูการค้าการท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุลยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ 1 วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ 2 พัฒนาการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- แนวทางที่ 3 พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- แนวทางที่ 4 ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพประชาชน
- แนวทางที่ 4 ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- แนวทางที่ 1 บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน
- แนวทางที่ 2 เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมายแก่ประชาชน
- แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- แนวทางที่ 4 ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
- แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ 1 สนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- แนวทางที่ 2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- แนวทางที่ 3 อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
- แนวทางที่ 4 สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ 6 ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะ

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ 4 จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 อนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี

และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี

และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ 3 จัดให้มีการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 3 พัฒนาเครื่องมือเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ

2.1 วิสัยทัศน์ (VISION)

“ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีส่วนร่วมตามระบอบประชาธิปไตย การเกษตรสร้างรายได้ บริหารจัดการโปร่งใส ใส่ใจบริการ ”

2.2 ยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
3. ยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพชีวิต
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวนโยบายของรัฐบาล จังหวัด และอำเภอ

2.3 เป้าประสงค์

1.ปรับปรุง/พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่สะดวก รวดเร็วและเป็นธรรม

2. เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจระดับครัวเรือนและชุมชน พัฒนาศักยภาพของเกษตรกร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้า และวิสาหกิจชุมชน

3. เสริมสร้างศักยภาพของ “คน” ให้เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ทั้งด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย วัฒนธรรมประเพณี สวัสดิการชุมชน การกีฬาและนันทนาการ

4. บริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล สร้างจิตสำนึกในการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

5. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

6. สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี และอำเภอเมืองอุบลราชธานี

2.4 ตัวชี้วัด

1. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

2. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

2.5 ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	โครงการ
1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.1.1 ก่อสร้างถนน 1.1.2 ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนน 1.1.3 ก่อสร้างท่อระบายน้ำ 1.1.4 ปรับปรุง/ซ่อมแซมท่อระบายน้ำ 1.1.5 ก่อสร้างทางเท้า 1.1.6 ปรับปรุง/ซ่อมแซมทางเท้า 1.1.7 ก่อสร้างสะพาน 1.1.8 ปรับปรุง/ซ่อมแซมสะพาน 1.1.9 การจัดการผังเมือง 1.2.1 ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ 1.2.2 ติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะ 1.3.1 ก่อสร้างระบบประปา 1.3.2 ปรับปรุง/ซ่อมแซมระบบประปา 1.3.3 ขยายเขตการให้บริการประปา
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	2.1.1 สนับสนุนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร 2.1.2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2.1.3 จัดหาครุภัณฑ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต 2.1.4 ส่งเสริมการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ 2.2.1 ฝึกอบรมทักษะอาชีพแก่ประชาชนและกลุ่มอาชีพ 2.2.2 ส่งเสริมการแปรรูปสินค้า 2.2.3 จัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าชุมชน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์การพัฒนา	3.1.1 รมรงค์สร้างจิตสำนึกในด้านคุณธรรมและจริยธรรม 3.1.2 ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น 3.1.3 เสริมสร้างและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา 3.2.1 ส่งเสริม/สนับสนุนการศึกษาในระบบและนอกระบบ

	3.2.2 ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาชีพ 3.2.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมประเพณีไทย 3.2.4 จัดให้มีห้องสมุดชุมชนเพื่อเสริมทักษะการอ่าน 3.2.5 สนับสนุนทุนการศึกษานักเรียนยากจน 3.3.1 ส่งเสริม/สนับสนุนกลุ่มสร้างเสริมสุขภาพ (TOBE NUMBER ONE) 3.3.2 ส่งเสริม/สนับสนุนการบริการสาธารณสุข 3.3.3 รมรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก โรคพิษสุนัขบ้าและโรคไข้หวัดนกและโรคไม่ติดต่ออื่นๆ 3.3.4 ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ 3.3.5 ส่งเสริมการแพทย์แผนไทย 3.4.1 ส่งเสริม/สนับสนุนกิจกรรมวันผู้สูงอายุและวันครอบครัว 3.4.2 สนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ป่วยเอดส์ 3.4.3 ส่งเสริม/สนับสนุนเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาส 3.5.1 ก่อสร้างสนามกีฬาและลานกิจกรรมนันทนาการ 3.5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาทุกระดับ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.1.1 รมรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4.1.2 ฝึกอบรมอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4.2.1 ก่อสร้างฝายน้ำล้น 4.2.2 ขุดลอกแหล่งน้ำเดิม 4.2.3 เสริมคันฝาย 4.2.3 จัดหาแหล่งน้ำใหม่ 4.3.1 รมรงค์สร้างจิตสำนึกในการกักตุนน้ำเสียของชุมชน 4.3.2 กำกับดูแลและตรวจสอบสถานประกอบการให้เพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดน้ำเสีย 4.3.3 ขุดลอกท่อระบายน้ำในชุมชนที่อุดตัน 4.3.4 ออกข้อบัญญัติควบคุม 4.4.1 รมรงค์สร้างจิตสำนึกในการกำจัดขยะมูลฝอย 4.4.2 ส่งเสริมการจัดตั้งธนาคารขยะ 4.4.3 ให้บริการเก็บ ขน และกำจัดขยะ 4.4.4 ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการกำจัดขยะ

5. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	5.1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนและองค์กรเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น 5.1.2 จัดประชุมประชาคมหมู่บ้านประชาคมตำบล 5.2.1 เสริมสร้างความรู้ ทักษะแก่บุคลากร 5.2.2 จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการให้บริการประชาชน 5.2.3 ปรับปรุงอัตรบุคลากรให้เหมาะสมกับภารกิจ 5.2.4 ศึกษาดูงาน 5.2.5 ปรับปรุงสำนักงานและบริเวณโดยรอบ 5.3.1 เสริมสร้างและปรับปรุงการบริหารงานเพื่อการบริหารประชาชนตามมาตรฐานสากล 5.3.2 ปรับปรุงและก่อสร้างอาคารที่ทำการรองรับการบริการประชาชน
6. ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายของรัฐบาล	6.1.1 ปรับปรุงกรอบอัตรากำลัง และวัสดุครุภัณฑ์เพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษา 6.1.2 พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน 6.1.3 สนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบ 6.1.4 สนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลน 6.1.5 ส่งเสริมการฝึกวิชาชีพนักเรียนนักศึกษา 6.2.1 ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด 6.2.2 ฝึกอบรมอาสาสมัครสร้างจิตสำนึกเพื่อต่อต้านยาเสพติด 6.2.3 รมรงค์ เฝ้าระวัง บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง 6.2.4 สนับสนุนกิจกรรมของศูนย์เยาวชน 6.3.1 ฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน 6.3.2 ส่งเสริมความปลอดภัยด้านการจราจร 6.3.3 จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ในการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการป้องกันภัย 6.3.4 รมรงค์ป้องกันและลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว 6.3.5 ตั้งจุดตรวจบริการประชาชน 6.4.1 ปฏิบัติงานหรือดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

2.6 กลยุทธ์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้าและท่อระบายน้ำ
- 1.2 การขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
- 1.3 การก่อสร้างและขยายเขตประปา

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี และเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน

- 2.1 ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และเกษตรอินทรีย์
- 2.2 ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ สถาบันการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน
- 2.3 พัฒนาแหล่งน้ำ
- 2.4 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนนสู่พื้นที่ทำการเกษตร

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

- 3.1 การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
- 3.2 การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- 3.3 การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพและอนามัย
- 3.4 การสนับสนุนสวัสดิการชุมชน
- 3.5 การพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ

4. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 4.1 สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.2 การจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย
- 4.3 การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- 5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน
- 5.2 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพขององค์กรและบุคลากร
- 5.3 พัฒนาศักยภาพการบริการประชาชน

6. การพัฒนาตามแนวนโยบายของรัฐบาล จังหวัดและอำเภอ

- 6.1 เตรียมความพร้อมรองรับการถ่ายโอนภารกิจตามแผนการกระจายอำนาจ
- 6.2 การป้องกัน เฝ้าระวัง บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด และส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง
- 6.3 เสริมสร้างระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดปัญหาความรุนแรงจากอุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรมและภัยอื่น ๆ
- 6.4 สนับสนุนแนวนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและอำเภอ

2.5 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ มีจุดเด่นคือ มีแม่น้ำ ไหลผ่านตลอดแนวพื้นที่ มีลำห้วยสาขาและป่าไม้ตลอดแนวลำห้วยอันอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์น้ำอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แหล่งน้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง ต่างๆ ที่เป็นแหล่งนิเวศที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนตำบลหนองบ่อ การทำประมงน้ำจืดตามลำน้ำ สงคราม และแปรรูปอาหารจากปลา เช่น ปลาร้า ปลาสาม เป็นต้น มีพื้นที่ป่าไม้เป็นแหล่งรวมวัตถุดิบทางปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค โดยเฉพาะพื้นที่ป่าสาธารณะที่อุดมสมบูรณ์ด้านอาหารที่หลากหลาย ทั้งหน่อไม้ เห็ด พืชผักตามธรรมชาติ เป็นต้น จากความหลากหลายทางชีวภาพที่กล่าวมาส่งผลให้เป็นพื้นที่เหมาะแก่การส่งเสริมการเพาะปลูกและการพัฒนาแหล่งน้ำเป็นพื้นที่บริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร ที่เป็นรายได้หลักของประชาชน ส่วนด้านกายภาพมีการคมนาคมที่สะดวก เป็นพื้นที่สามารถเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งและพื้นที่จังหวัดต่างๆ และประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างสะดวก ทำให้เกิดโอกาสในการส่งเสริมการค้าชุมชนพัฒนาเป็นประตูสู่แหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีวัดเป็นศูนย์รวมที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา มีวัดและสำนักสงฆ์ทุกหมู่บ้าน

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่ด้านกายภาพที่กล่าวมา จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ของตำบลหนองบ่อ คือ

“ มุ่งพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นชุมชนที่น่าอยู่ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ในทุกแล้ง ส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมการแปรรูปวัตถุดิบทางธรรมชาติเพื่อพัฒนาเป็นสินค้าประจำตำบล ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ให้เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ”

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร เพื่อช่วยในการกำหนดจุดแข็ง(Strength) จุดอ่อน(Weakness) โอกาส(Opportunity) และอุปสรรคหรือภัยคุกคาม(Threat) เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปกำหนดกลยุทธ์การทำงาน นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

1.การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมองค์กรทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ดังนี้

1.1 ปัจจัยภายนอกองค์กร ได้แก่

- กฎหมาย
- การเมือง
- เศรษฐกิจ
- สังคม วัฒนธรรมประเพณี
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่

- โครงสร้างขององค์กร
- นโยบายผู้บริหาร
- การบริหารจัดการ
- ทรัพยากรบุคลากร
- การบริการสาธารณะ

2. การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อองค์กร

การวิเคราะห์ SWOT

โอกาส(O)	อุปสรรค(T)
O1 พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้อปท.ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น	T1 การถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะจากหน่วยงานต่างๆ ยังขาดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่มีความรู้เฉพาะด้าน
O2 พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดให้ นายก อบต.มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่น	T2 การบริหารงานโดยนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งทำให้นโยบายไม่มีความต่อเนื่อง
โอกาส(O)	อุปสรรค(T)
O3 เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างใกล้ชิด มีงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น	T3 มีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ไม่เต็มที่
O4 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ เช่น แหล่งน้ำที่สมบูรณ์มีความหลากหลายเพียงพอต่อความต้องการบริโภค-อุปโภคของประชาชน และเหมาะแก่การปลูกพืชได้ทุกชนิด มีแม่น้ำไหลผ่าน มีปลาน้ำจืดรสดีที่ขึ้นชื่อ	T4 ขาดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือระบบ IT ในการให้บริการประชาชนแบบ one stop service T5 ขาดการพัฒนาระบบชลประทาน T6 ขาดการส่งเสริมการพัฒนา และการสร้างคุณค่าการใช้ทรัพยากรในพื้นที่
O5 มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง เหมาะแก่การส่งเสริมการค้าชุมชนและพัฒนาเป็นประตูสู่แหล่งท่องเที่ยว	T7 การเลือกตั้งมีการซื้อสิทธิขายเสียง ระบบเครือญาติ ทำให้ได้ตัวแทนที่เข้ามาบริหารที่ไม่มีความรู้ความสามารถ
O6 มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนถึงระดับอาชีวศึกษาซึ่งมีความพร้อมและมีศักยภาพในการจัดการศึกษา	T8 การมีส่วนร่วมในการคิดการตัดสินใจและการตรวจสอบการบริหารงานของภาคประชาชนยังมีน้อย
O7 มีกลุ่ม องค์กรประชาชน ชมรมต่างๆ ที่รวมตัวกันจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย	T9 การแพร่ระบาดของยาเสพติดในวัยรุ่น
O8 มีวัดหลายแห่งเป็นศูนย์รวมจิตใจ ประชาชนมีความสามัคคีร่วมกันสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม	T10 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลระดับกลาง งบประมาณรายได้มีจำนวนน้อย แต่ความต้องการของประชาชนมีมาก ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ครอบคลุม

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ SWOT (ต่อ)

จุดแข็ง(S)	จุดอ่อน(W)
S1 เป็นองค์กรนิติบุคคลที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ตามภารกิจ และมีระเบียบข้อกฎหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	W1 การมีความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เสี่ยงต่อการเกิดทุจริต คอรัปชั่น
S2 เจ้าหน้าที่ผ่านการฝึกอบรมความรู้เรื่องระเบียบปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติงานตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด	W2 โครงการตามแผนพัฒนาที่มาจากความต้องการของประชาชนมีจำนวนมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนขาดประสิทธิภาพ
S3 เป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดจึงสามารถเข้าถึงความต้องการของประชาชนและสามารถแก้ไขปัญหาได้เร็ว	W 3 บริการหารงานบุคคลเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร ทำให้ได้คนไม่ตรงกับความต้องการและความจำเป็นขององค์กร เป็นระบบอุปถัมภ์ ระบบต่างตอบแทน
S4 สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบัญญัติข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาได้ภายใต้กรอบกฎหมาย	W 4 การดำเนินงานตามนโยบายหลักขององค์กรและนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีจำนวนมากทำให้ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น แต่งบประมาณมีจำนวนจำกัด
S5 มีการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและมีเครื่องคอมพิวเตอร์และครุภัณฑ์สำนักงานพร้อมใช้งานทำให้เกิดความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน	W5 ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบายที่มีความยืดหยุ่นตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีเสี่ยงต่อการตัดสินใจผิดพลาด
S6 ระบบการทำงานในองค์กรมีการเรียกประชุมพนักงานเพื่อแจ้งให้ทราบเรื่องต่างๆ และติดตามผลการทำงานของแต่ละส่วนเพื่อปรึกษาหารือร่วมกันประจำทุกเดือน	
S7 มีการทำงานโครงการหลักประกันสุขภาพตำบลร่วมกันกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองบ่อ	

4.การวิเคราะห์ใช้ตาราง TOWS Matrix จับคู่เพื่อหา กลยุทธ์ในการทำงานใหม่
การวิเคราะห์ใช้ตาราง TOWS Matrix จับคู่เพื่อหากลยุทธ์ในการทำงานใหม่

ปัจจัยภายใน	S	W
ปัจจัยภายนอก O o1 พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้ อบต.ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น o2 กฎหมายเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่น o3 มีงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อการบริหารจัดการและพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น o4 มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์เพียงพอต่อความต้องการและเหมาะแก่การเพาะปลูก o5 มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวเหมาะแก่การส่งเสริมให้แหล่งการค้าชุมชน	s1 ที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ตามภารกิจ และมีระเบียบข้อกฎหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน s2 เจ้าหน้าที่ผ่านฝึกอบรมระเบียบปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด s3 ใกล้ชิดประชาชนเข้าถึงความต้องการของประชาชนได้เร็ว s4 สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบัญญัติข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาได้ภายใต้กรอบกฎหมาย s5 มีระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ครุภัณฑ์สำนักงานมีพร้อมใช้งานการทำงานคล่องตัว s6 ระบบการทำงานในองค์กรมีการเรียกประชุมพนักงานเพื่อแจ้งให้ทราบเรื่องต่างๆ และติดตามผลการทำงานของแต่ละส่วนเพื่อปรึกษาหารือร่วมกันประจำทุกเดือน s7 มีการทำงานโครงการหลักประกันสุขภาพตำบลร่วมกันกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองบ่อ S3+S4+O1+O2 ○ อาศัยอำนาจตามกฎหมายฯ ให้สภา อบต.ในการเสนอร่างงบประมาณรายจ่ายและข้อบัญญัติตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นด้านงานบริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ให้ครอบคลุมทุกด้าน S1+O6 ○ ส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระดับตามอำนาจหน้าที่กฎหมาย เพื่อเปิดรับประชาคมอาเซียน S1+O4+O5 ○ การจัดตั้งร้านค้าชุมชนเพื่อส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนและรองรับการท่องเที่ยว S1+S3+S4+O7 ○ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรภาคประชาชนในการดำเนินกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งชุมชน	w1 ความเป็นอิสระในการบริหารงบ ประมาณทำให้เกิดความเสี่ยง w2 การปฏิบัติตามแผนยังขาดประสิทธิภาพ w3 งานบุคคลเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร ได้คนไม่ตรงกับความต้องการและเกินความจำเป็น w4 ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นแต่กำลังคนและงบประมาณเท่าเดิม w5 นโยบายที่มีความยืดหยุ่นเสี่ยงการตัดสินใจอาจเกิดความผิดพลาด W1+O2 ○ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนรับทราบถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ของ อบต. W4+O3 ○ ติดต่อประสานงานกันระหว่างองค์กรกับส่วนราชการอื่นๆ ในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนงานไปพร้อมๆ กัน

O6 มีสถานศึกษาในพื้นที่ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนถึงระดับอาชีวศึกษามีความพร้อมในการจัดการศึกษา O7 มีกลุ่ม องค์กรประชาชน ชมรมต่างๆ ที่รวมตัวกันจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย	S4+O4 ○ บริหารจัดการระบบน้ำเพื่อการเกษตร และ การอุปโภค-บริโภคอย่างยั่งยืน S4+O8 ○ ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม แก่เยาวชน จัดกิจกรรมทำความดีรักษาศีล 5	
T T1 การถ่ายโอนภารกิจการกิจต่างๆ ขาดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่มีความรู้เฉพาะด้าน T2 การบริหารงานโดยนักการเมือง ที่มาจากการเลือกตั้งทำให้นโยบายไม่มีความต่อเนื่อง T3 มีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว T4 ขาดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบ IT ในการให้บริการประชาชนแบบ one stop service T การเลือกตั้งมีการซื้อสิทธิขายเสียงระบบเครือญาติ ทำให้ได้ตัวแทนที่เข้ามาบริหารที่ไม่มีความรู้ความสามารถ T6 การมีส่วนร่วมในการคิดการตัดสินใจและการตรวจสอบการบริหารงานของภาคประชาชนยังมีน้อย T7 การแพร่ระบาดของยาเสพติดในวัยรุ่น	S1+S2+t3+T6 ○ เน้นการทำงานในเชิงรุกและเป็นทีม เพื่อให้การให้บริการและการแก้ไขความเดือดร้อนประชาชนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว S6+S7+T1 ○ ประสานการทำงานกันกับ รพ.สต. และประชาชนในตำบลในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อให้บริการประชาชนด้านสาธารณสุข S3+T7+O6 ○ การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงในวัยรุ่นขึ้นในโรงเรียน โดยรับสมัครอาสาสมัครเฝ้าระวัง ○ จัดอบรมความรู้เรื่องไฟฟ้า จัดอบรมอาชีพ การทำขนมให้เยาวชน ส่งเสริมกิจกรรมให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	W5+T5+T2+T6 ○ ส่งเสริมการทำงานกันเป็นทีมในองค์กรยึดข้อระเบียบกฎหมายเป็นหลัก ○ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดการตัดสินใจและการตรวจสอบการทำงานของ อบต. ○ การจัดตั้งเวทีประชาคมเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	-อบจ. -กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น -กรมทรัพยากรน้ำ -กรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ
๒.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
๓.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา	
		บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	
		การดำเนินการอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
๔.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	
		บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
๕.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	
๖.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามนโยบายของรัฐบาล จังหวัดและอำเภอ	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	
		บริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักงานปลัด	

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

แบบ ผ. 01

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๓๓๐	๑๒๖,๑๒๕,๐๐๐
รวม	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๖๖	๒๕,๒๒๕,๐๐๐	๓๓๐	๑๒๖,๑๒๕,๐๐๐
๒.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ												
๒.๑ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
๒.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๒๕	๕,๕๘๕,๐๐๐	๒๕	๕,๕๘๕,๐๐๐	๒๕	๕,๕๘๕,๐๐๐	๒๕	๕,๕๘๕,๐๐๐	๒๕	๕,๕๘๕,๐๐๐	๑๒๕	๒๗,๙๒๕,๐๐๐
รวม	๓๕	๖,๕๘๕,๐๐๐	๓๕	๖,๕๘๕,๐๐๐	๓๕	๖,๕๘๕,๐๐๐	๓๕	๖,๕๘๕,๐๐๐	๓๕	๖,๕๘๕,๐๐๐	๑๗๕	๓๒,๙๒๕,๐๐๐
๓.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต												
๓.๑ แผนงานสาธารณสุข	๙	๑,๓๓๐,๐๐๐	๙	๑,๓๓๐,๐๐๐	๙	๑,๓๓๐,๐๐๐	๙	๑,๓๓๐,๐๐๐	๙	๑,๓๓๐,๐๐๐	๔๕	๖,๖๕๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานการศึกษา	๑๓	๙,๕๙๕,๐๐๐	๑๓	๙,๕๙๕,๐๐๐	๑๓	๙,๕๙๕,๐๐๐	๑๓	๙,๕๙๕,๐๐๐	๑๓	๙,๕๙๕,๐๐๐	๖๕	๔๗,๙๗๕,๐๐๐
๓.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑๑	๙๓๐,๐๐๐	๑๑	๙๓๐,๐๐๐	๑๑	๙๓๐,๐๐๐	๑๑	๙๓๐,๐๐๐	๑๑	๙๓๐,๐๐๐	๕๕	๓,๓๖๐,๐๐๐
๓.๔ แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๗	๑,๑๘๐,๐๐๐	๗	๑,๑๘๐,๐๐๐	๗	๑,๑๘๐,๐๐๐	๗	๑,๑๘๐,๐๐๐	๗	๑,๑๘๐,๐๐๐	๒๘	๔,๑๐๐,๐๐๐
๓.๕ แผนงานบริหารทั่วไป	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๕	๕๐๐,๐๐๐
๓.๖ แผนงานงบกลาง	๔	๑๕,๓๙๖,๐๐๐	๔	๑๕,๓๙๖,๐๐๐	๔	๑๕,๓๙๖,๐๐๐	๔	๑๕,๓๙๖,๐๐๐	๔	๑๕,๓๙๖,๐๐๐	๒๐	๗๖,๙๘๐,๐๐๐
๓.๖ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๖	๔,๗๑๐,๐๐๐	๖	๔,๗๑๐,๐๐๐	๖	๔,๗๑๐,๐๐๐	๖	๔,๗๑๐,๐๐๐	๖	๔,๗๑๐,๐๐๐	๓๐	๒๓,๕๕๐,๐๐๐
รวม	๕๑	๓๓,๒๔๑,๐๐๐	๕๑	๓๓,๒๔๑,๐๐๐	๕๑	๓๓,๒๔๑,๐๐๐	๕๑	๓๓,๒๔๑,๐๐๐	๕๑	๓๓,๒๔๑,๐๐๐	๒๕๕	๑๖๖,๒๐๕,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔.) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
๔.๑ แผนงานสาธารณสุข	๑๐	๓,๔๑๐,๐๐๐	๑๐	๓,๔๑๐,๐๐๐	๑๐	๓,๔๑๐,๐๐๐	๑๐	๓,๔๑๐,๐๐๐	๑๐	๓,๔๑๐,๐๐๐	๕๐	๑๓,๖๔๐,๐๐๐
๔.๒ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๒	๑๐๐,๐๐๐	๑๐	๕๐๐,๐๐๐
๔.๓ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๑๖	๒,๘๕๐,๐๐๐	๑๖	๒,๘๕๐,๐๐๐	๑๖	๒,๘๕๐,๐๐๐	๑๖	๒,๘๕๐,๐๐๐	๑๖	๒,๘๕๐,๐๐๐	๘๐	๑๔,๒๕๐,๐๐๐
รวม	๒๘	๖,๓๖๐,๐๐๐	๒๘	๖,๓๖๐,๐๐๐	๒๘	๖,๓๖๐,๐๐๐	๒๘	๖,๓๖๐,๐๐๐	๒๘	๖,๓๖๐,๐๐๐	๑๔๐	๓๑,๔๕๐,๐๐๐
๕.) ยุทธศาสตร์การพัฒนา การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี												
๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑๕	๑๕,๘๖๐,๐๐๐	๑๕	๑๕,๘๖๐,๐๐๐	๑๕	๑๕,๘๖๐,๐๐๐	๑๕	๑๕,๘๖๐,๐๐๐	๑๕	๑๕,๘๖๐,๐๐๐	๗๕	๗๙,๓๐๐,๐๐๐
๕.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๓	๑๐๐,๐๐๐	๓	๑๐๐,๐๐๐	๓	๑๐๐,๐๐๐	๓	๑๐๐,๐๐๐	๓	๑๐๐,๐๐๐	๑๒	๕๐๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๑๔	๘,๙๐๐,๐๐๐	๑๔	๘,๙๐๐,๐๐๐	๑๔	๘,๙๐๐,๐๐๐	๑๔	๘,๙๐๐,๐๐๐	๑๔	๘,๙๐๐,๐๐๐	๕๕	๔๔,๕๐๐,๐๐๐
๕.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๕.๕ แผนงานการศึกษา	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๔๔	๓๖,๘๒๐,๐๐๐	๔๔	๓๖,๘๒๐,๐๐๐	๔๔	๓๖,๘๒๐,๐๐๐	๔๔	๓๖,๘๒๐,๐๐๐	๔๔	๓๖,๘๒๐,๐๐๐	๒๒๐	๑๘๔,๑๐๐,๐๐๐
๖.) ยุทธศาสตร์การพัฒนามาตามแนวนโยบายของรัฐบาล จังหวัด และอำเภอ												
๖.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๗	๓๑๕,๐๐๐	๗	๓๑๕,๐๐๐	๗	๓๑๕,๐๐๐	๗	๓๑๕,๐๐๐	๗	๓๑๕,๐๐๐	๓๕	๑,๕๗๕,๐๐๐
๖.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๑๐	๓,๙๙๐,๐๐๐	๑๐	๓,๙๙๐,๐๐๐	๑๐	๓,๙๙๐,๐๐๐	๑๐	๓,๙๙๐,๐๐๐	๑๐	๓,๙๙๐,๐๐๐	๕๐	๑๙,๙๕๐,๐๐๐
๖.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๔	๑๖๐,๐๐๐	๒๐	๘๐๐,๐๐๐
๖.๔ แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๔	๓๕๐,๐๐๐	๔	๓๕๐,๐๐๐	๔	๓๕๐,๐๐๐	๔	๓๕๐,๐๐๐	๔	๓๕๐,๐๐๐	๒๐	๑,๗๕๐,๐๐๐
๖.๕ แผนงานสาธารณสุข	๓	๑,๒๖๐,๐๐๐	๓	๑,๒๖๐,๐๐๐	๓	๑,๒๖๐,๐๐๐	๓	๑,๒๖๐,๐๐๐	๓	๑,๒๖๐,๐๐๐	๑๕	๖,๓๐๐,๐๐๐
๖.๖ แผนงานการศึกษา	๓	๑,๕๔๐,๐๐๐	๓	๑,๕๔๐,๐๐๐	๓	๑,๕๔๐,๐๐๐	๓	๑,๕๔๐,๐๐๐	๓	๑,๕๔๐,๐๐๐	๑๕	๗,๒๕๐,๐๐๐
รวม	๓๒	๗,๖๑๕,๐๐๐	๓๒	๗,๖๑๕,๐๐๐	๓๒	๗,๖๑๕,๐๐๐	๓๒	๗,๖๑๕,๐๐๐	๓๒	๗,๖๑๕,๐๐๐	๑๖๐	๓๘,๐๗๕,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๕๖	๑๑๕,๘๗๖,๐๐๐	๒๕๖	๑๑๕,๘๗๖,๐๐๐	๒๕๖	๑๑๕,๘๗๖,๐๐๐	๒๕๖	๑๑๕,๘๗๖,๐๐๐	๒๕๖	๑๑๕,๘๗๖,๐๐๐	๑,๒๘๐	๕๗๙,๓๘๐,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

แบบ ผ. 02

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นนาผาย-นาโจด-ทุ่งขามบ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นสวนนายสุพจน์ บุญเจือ บ้านโพนงาม หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓	โครงการเสริมผิวแอสฟัลท์ติกคอนกรีต เส้นศาลาประชาคม ม.๙- บ้านนายมงคลชัย เชื้อพันธ์ บ้านดงบัง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจร กว้าง ๖.๐ เมตร ยาว ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๒๔๔.๐ ตารางเมตร	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นทางไปสถานีสูบน้ำบ้านดงบัง บ้านดงบัง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๕	โครงการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก แยกบ้านนายปัน ภาพินิช – บ้านนางหนู บุญสิงห์ บ้านดงบัง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่างสะดวกรวดเร็วปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็วปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นบ้านนายสมพร ศรีไชย – บ้านนายคำผา บุญสิงห์ บ้านดงบัง หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๘๑ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๓๒๔ ตารางเมตร	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็วปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นบ้านนายสิทธิชัย ภูคำสันต์ – ดงกลาง บ้านดงบัง หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็วปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นบ้านนายธวัชชัย ศรีไชย – บ้านนายศรีมี สายสอน บ้านจานตะโนน หมู่ที่ ๑๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๕.๐ เมตร ยาว ๙๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๕๐ ตารางเมตร	๓๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็วปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นบ้านนายประภาส บุญช่วย – บ้านนายทวี จันตรี บ้านจานตะโนน หมู่ที่ ๑๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๘๑ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๓๒๔ ตารางเมตร	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็วปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๑๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นหน้าศาลาเอนกประสงค์ บ้านลำลาก- หนองบักหมู บ้านลำลาก หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็วปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นดงปู่ตา บ้านท่าสนามชัย – โนนร้อง ถึงหนองบกหมู่บ้านสาละก หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่างสะดวกรวดเร็วปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๕.๐ เมตร ยาว ๙๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๔๕๐ ตารางเมตร	๓๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๑๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นบ้านนายทองหล่อ บัวนา – คลองส่งน้ำ บ้านท่าสนามชัย หมู่ที่ ๑๓	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรได้อย่างสะดวกรวดเร็วปลอดภัย	- ถนนผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔.๐ เมตร ยาว ๕๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีปริมาณงานไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๑๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๑๓	โครงการก่อสร้างระบบประปาหอดึงสูง ขนาดบรรจุ ๑๐ ลบ.ม.บริเวณหนองหลวง บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภค บริโภคที่ สะดวกและเพียงพอ	- หอดึงสูง ขนาดบรรจุ ๑๐ ลบ.ม. รายละเอียดรูปแบบรายการตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อกำหนด	๔๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	มีน้ำอุปโภค บริโภค เพียงพอ	ประชาชนมีน้ำอุปโภค บริโภคที่สะดวกและเพียงพอ	กองช่าง
๑๔	โครงการขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน บ้านมะเขือ หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภค บริโภคที่ สะดวกและเพียงพอ	- ขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน รายละเอียดรูปแบบรายการตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อกำหนด	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	มีน้ำอุปโภค บริโภค เพียงพอ	ประชาชนมีน้ำอุปโภค บริโภคที่สะดวกและเพียงพอ	กองช่าง
๑๕	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากสี่แยกช้าง อบต.หนองบ่อ บ่อขะ บ้านหนองบ่อ ม.๑	เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากสี่แยกช้าง อบต.หนองบ่อ – บ่อขะ ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำได้ครบถ้วน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง
๑๖	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ เส้นดงส้มโฮง บ้านหนองบ่อ ม.๒	เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ เส้นดงส้มโฮง ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำได้ครบถ้วน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๗	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ เส้นแยกบ้านนางสวีสต์ – บ้านนางสมคิด บ้านหนองบ่อ ม.๒	เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ เส้นแยกบ้านนาง สวีสต์ – บ้านนางสมคิด ตามที่ อบต. หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำได้ ครบถ้วน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง
๑๘	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ เส้นนาโจด-นาผาย-ทุ่งขาม- ป่าช้า หลัง อบต.หนองบ่อ บ้านหนองบ่อ ม.๓	เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ เส้นนาโจด-นาผาย ทุ่งขาม-ป่าช้า หลัง อบต.หนองบ่อ ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำได้ ครบถ้วน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง
๑๙	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ เส้นบ้านนายโพธิ์จรรย์ แสงประสาร – ดอนปู่ตา บ้านมะเขือ ม.๕	เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนาย โพธิ์จรรย์ แสงประสาร – ดอนปู่ตา ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำได้ ครบถ้วน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง
๒๐	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนางอมร จันทป – กุดโง้ง บ้านมะเขือ ม.๕	เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนางอมร จันทป – กุดโง้ง ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำได้ ครบถ้วน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง
๒๑	โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง สาธารณะ บ้านโพนงาม ม.๖	เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างภายในบ้านโพนงาม ม.๖ จำนวน ๒๐ จุด ตามที่ อบต.หนอง บ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำได้ ครบถ้วน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง
๒๒	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนางครุณี สุดถนน บ้านโพนงาม ม.๗	เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนางครุณี สุดถนนม ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำได้ ครบถ้วน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง
๒๓	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากกุดตัน – นางอัมพร บุญอุดม บ้านดงบัง ม.๘	เพื่อให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ กุดตัน – นาง อัมพร บุญอุดม ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำได้ ครบถ้วน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๔	โครงการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ บ้านดงบัง ม.๙	เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างภายในบ้านโพนงาม ม.๖ จำนวน ๒๐ จุดตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำได้ครบถ้วน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง
๒๕	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนางไขแสงกล้า –ปากหนองแขงบ้านจวนตะโนน ม.๑๑	เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนางไขแสงกล้า –ปากหนองแขงตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำได้ครบถ้วน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง
๒๖	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนายนครทิมา –นายนายกำปั่นบุญประชมบ้านท่าสนามชัย ม.๑๓	เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ จากบ้านนายนคร ทิมา –นายนายกำปั่นบุญประชม ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำได้ครบถ้วน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง
๒๗	โครงการเสริมผิวจราจรลูกรังเส้นโรงเรียนนายทวิ ทิมา –สี่แยกข้าง อบต. หนองบ่อ บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑,๐๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๒๗	โครงการก่อสร้างถนนดิน เส้นสามแยกน้ำสา่งโสด-ทุ่งเซบ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	กว้าง ๕ เมตร ยาว ๕๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๓๐ เซนติเมตร หรือปริมาณดินไม่น้อยกว่า ๗๕๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๕๕๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๒๘	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง จากดงผักขา –หนองหนาว - กุดอีบ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	ลูกรังเกรดปรับกลับ กว้างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๒,๐๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๘๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๔๕๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒ ๙	โครงการเสริมผิวจราจรลูกรังเส้นบ้านนายไพโรจน์ แสงประสาร-ถนน คสล.เส้นหนองบ่อ-ชีทวนชีทวน บ้านมะเขือ หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑,๐๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๒ ๙	โครงการเสริมผิวจราจรลูกรังเส้นบ้านนายประวิทย์ จันทร์พวง-สี่แยกมะเขือ-หนองบ่อ-ชีทวน บ้านมะเขือ หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑,๐๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓๐	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมพร้อมขยายสะพานข้ามคลอง เส้นบ้านนายเทพ-นายนายไขว่ บ้านโพรงงาม หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	ลูกรังเกรดปรับกลี้อย่างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๒,๐๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๘๐๐ ลบ.ม. พร้อมขยายสะพานข้ามคลอง ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓ ๑	โครงการเสริมผิวจราจรลูกรังเส้นบ้านนายฉลอง ตรีไชย-สวนนายสาคร บ้านโพรงงาม หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้าง ๖ เมตร ยาว ๘๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๔๘๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๓๕๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓ ๒	โครงการก่อสร้างถนนยกทรงพื้นดิน เส้นบ้านนายพนม บุญเจือ – บ้านนางตรึง สุดถนอม บ้านโพรงงาม หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	ก่อสร้างถนนยกทรงพื้นดิน กว้าง ๕ เมตร ยาว ๔๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๓๐ เซนติเมตร หรือปริมาณดินไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓๓	โครงการเสริมผิวจราจรลูกรัง เส้นดงเหล่าไผ่ บ้านดงบัง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๗๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๒๘๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓๔	โครงการเสริมผิวจราจรลูกรัง เส้นโนนยาง-ทุ่งหนองบัว บ้านจานตะโนน หมู่ที่ ๑๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจรและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑,๘๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๙๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	๔๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓๕	โครงการเสริมผิวจราจร ลูกรัง เส้นตอนใต้-ที่นานาง ลำไผ่ มีจันทัก บ้านจันทะโนน หมู่ที่ ๑๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้ สัญจรและขนส่งสินค้า ทางการเกษตรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๗๒๕ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๒๙๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และ ขนส่งสินค้าทางการ เกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓๖	โครงการเสริมผิวจราจรหิน คลุกลง เส้นสองเหมียง-หนองแขง บ้านจันทะโนน หมู่ที่ ๑๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้ สัญจรและขนส่งสินค้า ทางการเกษตรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวจราจร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑,๐๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่น้อย กว่า ๕๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และ ขนส่งสินค้าทางการ เกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓๗	โครงการก่อสร้างถนน ลูกรัง เส้นหนองบักหมู-คลองส่ง น้ำเรงเอือ บ้านลำลาก หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้ สัญจรและขนส่งสินค้า ทางการเกษตรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	เสริมผิวลูกรัง กว้าง ๔ เมตร ยาว ๓๕๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือ ปริมาณลูกรังไม่น้อยกว่า ๑๔๐ ลบ.ม. ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๑๒๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และ ขนส่งสินค้าทางการ เกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓๘	โครงการปรับปรุงซ่อมแซม ถนนลูกรัง สายตอนป่า – นายมคง จันทะหวง บ้านท่าสนามชัย หมู่ที่ ๑๓	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้ สัญจรและขนส่งสินค้า ทางการเกษตรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	ลูกรังเกรดปรับเฉลี่ย กว้างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๑,๕๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่ น้อยกว่า ๖๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และ ขนส่งสินค้าทางการ เกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๓๙	โครงการปรับปรุงซ่อมแซม ถนนลูกรัง รอบจุดออก บ้านท่าสนามชัย หมู่ที่ ๑๓	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้ สัญจรและขนส่งสินค้า ทางการเกษตรได้อย่าง สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	ลูกรังเกรดปรับเฉลี่ย กว้างเฉลี่ย ๔ เมตร ยาว ๑,๕๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๑๐ เซนติเมตร หรือปริมาณลูกรังไม่ น้อยกว่า ๖๐๐ ลบ.ม.ตามแบบแปลน อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และ ขนส่งสินค้าทางการ เกษตรได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
รวม ๓๙ โครงการ				๗,๙๕๐,๐๐๐	๗,๙๒๐,๐๐๐	๓,๓๓๐,๐๐๐	๓,๓๓๐,๐๐๐	๓,๓๓๐,๐๐๐			

2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

แบบ ผ. 02

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - ๒.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	ฝึกอบรมให้ความรู้/ส่งเสริมกระบวนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรอินทรีย์และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถในการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรอินทรีย์และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑ โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ประชาชนมีความรู้และนำมาปรับใช้	ประชาชนมีความรู้ความสามารถในการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรอินทรีย์และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	กองสวัสดิการสังคม
๒	โครงการส่งเสริมการปลูกทุเรียน	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	๑ โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	กองสวัสดิการสังคม
๓	เสริมสร้างให้ความรู้ด้านการสหกรณ์ในระดับประชาชนและการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์ในตำบลหนองบ่อ	เพื่อสร้างองค์ความรู้การประกอบอาชีพด้านการสหกรณ์และการจัดตั้งสหกรณ์ฯ	-อบรมเชิงปฏิบัติการให้กับประชาชนในตำบล -จัดตั้งสหกรณ์ในตำบล ๑ แห่ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กลุ่มสหกรณ์มีความเข้มแข็งและเป็นที่พึ่งของเกษตรกร	ประชาชนมีความรู้ด้านการสหกรณ์ และใช้วิธีสหกรณ์สร้างเศรษฐกิจในครัวเรือน	กองสวัสดิการสังคม
๔	โครงการส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ หรือผู้ด้อยโอกาส	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	๑ ครั้ง / ปี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หรือผู้ด้อยโอกาสมมีทักษะในการประกอบอาชีพ	ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	กองสวัสดิการสังคม

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๕	การฝึกอบรมอาชีพและสนับสนุนกลุ่มอาชีพ สถาบันการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน ม.๑ - ๑๓	เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมให้แก่กลุ่มอาชีพ สถาบันการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน	กลุ่มอาชีพ สถาบันการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	กลุ่มอาชีพสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน	เพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายให้แก่ประชาชน	กองสวัสดิสังคม
๖	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสตรีตำบลหนองบ่อ	เพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และเพิ่มขีดความสามารถต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของสตรีในการที่จะบริหารจัดการองค์กรสตรีให้มีประสิทธิภาพ	ฝึกอบรมตามโครงการ จำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	องค์กรสตรีมีประสิทธิภาพ	เสริมสร้างความรู้ ทักษะ และเพิ่มขีดความสามารถต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำของสตรีในการที่จะบริหารจัดการองค์กรสตรีให้มีประสิทธิภาพ	กองสวัสดิสังคม
๗	โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักสูตรตัดผมชาย	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	ฝึกอบรมตามโครงการ จำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ ๘๐ มีทักษะในการประกอบอาชีพได้	ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	กองสวัสดิสังคม
๘	โครงการอบรมเสริมสร้างทักษะอาชีพแก่เด็กและเยาวชนตำบลหนองบ่อ	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	ฝึกอบรมตามโครงการ จำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	กองสวัสดิสังคม
๙	โครงการส่งเสริมอาชีพและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่มอาชีพในตำบลหนองบ่อ	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	ฝึกอบรมตามโครงการ จำนวน ๑ ครั้ง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	กองสวัสดิสังคม
๑๐	โครงการฝึกอบรมภาคคุณศุภคุณน้อย	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	ฝึกอบรมตามโครงการ จำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	กองสวัสดิสังคม

[illegible]

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๒.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการขุดลอกร่องน้ำสาธารณะ (ถนนเส้นไปบ้านมะเขือคูหลี่) บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๑	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และประชาชนได้ใช้น้ำในการทำเกษตร มีรายได้เพิ่มขึ้น	ขุดลอกร่องน้ำสาธารณะ กว้าง ๓ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๑.๕๐ ม.หรือมีปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๙,๐๐๐ ลบ.ม. ตามแบบแปลนที่ อบต.กำหนด	-	๙๐๐,๐๐๐	-	-	-	ขุดลอกร่องน้ำได้ตามที่กำหนด	กำจัดน้ำเสียในชุมชน และประชาชนได้ใช้น้ำในการทำเกษตร มีรายได้เพิ่มขึ้น กำจัดน้ำเสียในชุมชน และประชาชนได้ใช้น้ำในการทำเกษตร มีรายได้เพิ่มขึ้น	กองช่าง
๒	โครงการขุดลอกกุดปลาภาพ บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๑	เพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	ขุดลอกแหล่งน้ำ ตามแบบแปลนที่ อบต.กำหนด	-	๙๐๐,๐๐๐	-	-	-	ขุดลอกแหล่งน้ำได้ตามที่กำหนด	ฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	กองช่าง
๓	โครงการขุดลอกร่องเหมือง บ้านโพนงาม หมู่ที่ ๖	เพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	ขุดลอกแหล่งน้ำ กว้าง ๒ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๑.๐๐ ม.หรือมีปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ลบ.ม. ตามแบบแปลนที่ อบต.กำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	ขุดลอกแหล่งน้ำได้ตามที่กำหนด	ฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	กองช่าง
๔	โครงการขุดลอกหนองเรือ – หนองหลักช้าง บ้านดงบัง หมู่ที่ ๙	เพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	ขุดลอกแหล่งน้ำ กว้าง ๖ ม. ยาว ๙๐๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๔.๐๐ ม.หรือมีปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๒๑,๖๐๐ ลบ.ม. ตามแบบแปลนที่ อบต.กำหนด	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	ขุดลอกแหล่งน้ำได้ตามที่กำหนด	ฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	กองช่าง
๕	โครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำขนาดกลางด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ (สูบน้ำจากหนองกุดจับ สู่ คลองหนองหลักช้าง)บ้านดงบัง หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ทางการเกษตรได้อย่างเพียงพอและก่อให้เกิดรายได้เสริม	ติดตั้งเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ตามที่ อบต.หนองบ่อกำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	ติดตั้งเครื่องสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์	ประชาชนมีน้ำใช้ทางการเกษตรได้อย่างเพียงพอและก่อให้เกิดรายได้เสริม	กองช่าง
๖	โครงการขุดลอกกุดผักพรา บ้านจานตะโนน หมู่ที่ ๑๐	เพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	ขุดลอกแหล่งน้ำ ขนาด ๖๕ ไร่ ลึก ๔ ม. หรือมีปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๑๐๔,๐๐๐ ลบ.ม. ตามแบบแปลนที่ อบต.กำหนด	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	-	ขุดลอกแหล่งน้ำ	ฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอในการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๗	โครงการขุดลอก กุดนาแซง บ้านลำลาก หมู่ที่ ๑๒	เพื่อฟื้นฟูแหล่งน้ำและ ทำให้ประชาชนมีน้ำ เพียงพอในการทำ การเกษตรและเลี้ยง สัตว์	ขุดลอกแหล่งน้ำ ขนาด กว้าง ๓๐ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม. ลึก เฉลี่ย ๓.๐๐ ม.หรือมีปริมาณ ดินขุดไม่น้อยกว่า ๑๐๘,๐๐๐ ลบ.ม. ตามแบบแปลนที่ อบต. กำหนด	-	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	ขุดลอกแหล่งน้ำ	ฟื้นฟูแหล่งน้ำและทำให้ ประชาชนมีน้ำเพียงพอ ในการทำเกษตร และเลี้ยงสัตว์	กองช่าง
๘	โครงการก่อสร้างท่อ ลอดเหลี่ยม(บล็อก คอนเวิร์ส) คสล. บริเวณกุดตะไทร บ้านจันทะโนน หมู่ ๑๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนน ใช้สัญจรและขนส่ง สินค้าทางการเกษตรได้ อย่างสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย	ท่อลอดเหลี่ยม(บล็อกคอน เวิร์ส) คสล. ขนาด กว้าง ๔ ม. ยาว ๘ ม. สูง ๒ ม. ตาม รูปแบบรายการที่ อบต. กำหนด	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	การสัญจรที่สะดวก และขนส่งสินค้า ทางการเกษตรได้ อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย	ประชาชนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
รวม ๘ โครงการ				๓,๙๐๐,๐๐๐	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	-			

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

แบบ ผ. ๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๒ การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๓.๑ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา				๒๕๗๐	ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙				
๑	โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก	เพื่อป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคไข้เลือดออก ป้องกันการเสียชีวิตด้วยโรคไข้เลือดออกและเกิดการทำงานอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน	ประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่ร่วมควบคุมป้องกันโรคไข้เลือดออก	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ไม่มีการระบาดของโรคไข้เลือดออก	สามารถป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคไข้เลือดออก แบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการและยั่งยืน	สำนักปลัด
๒	โครงการฝึกอบรมการส่งเสริมสุขภาพและคุ้มครองผู้บริโภค	เพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมมีความรู้และทักษะในการคุ้มครองผู้บริโภค	ผู้บริโภคได้รับความปลอดภัย	สำนักปลัด
๓	โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่น ไข้หวัดนก เอชอี ฯลฯ	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้ป่วยโรคติดตลดลง	ไม่มีการระบาดของโรคติดต่อ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา				๒๕๗๐	ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙				
๔	โครงการส่งเสริมการแพทย์แผนไทยและการส่งเสริมสมุนไพรไทย	เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านแพทย์แผนไทยและส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างมีคุณภาพ	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนประชาชนที่ได้รับบริการการแพทย์สมุนไพร	ประชาชนได้รับการบริการด้านแพทย์แผนไทยและส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างมีคุณภาพ	สำนักปลัด
๕	โครงการรณรงค์ควบคุมและป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	- เพื่อให้ประชาชนมีความรู้และตระหนักในการควบคุมป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และคุมกำเนิดพาหะนำโรคพิษสุนัขบ้าเพื่อลดปริมาณ ฯลฯ	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนโรคพิษสุนัขบ้าที่ลดลง	ประชาชนมีความรู้และตระหนักในการควบคุมป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ฯลฯ	สำนักปลัด
๖	โครงการพัฒนาศักยภาพงานบริการกู้ชีพฉุกเฉิน	- เพื่อให้บุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติงานและช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	บุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติงานและช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๗	โครงการรณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคเรื้อรัง	เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเรื้อรัง เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ฯลฯ	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ	จำนวนผู้ป่วยกลุ่มโรคเรื้อรังไม่เพิ่มมากขึ้น	สำนักปลัด
๘	โครงการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ม.๑-๑๓	เพื่อพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในการขับเคลื่อนบริการสาธารณสุข	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีศักยภาพในการขับเคลื่อนบริการสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙				๒๕๗๐
๙	โครงการพัฒนาแก้ไขปัญห าสุขภาพภาคประชาชน ม.๑ - ๑๓	เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพใน ชุมชน	๑๓ หมู่บ้าน	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	ร้อยละของ ประชาชนที่ ได้รับบริการ แก้ไขปัญห าสุขภาพ	ประชาชนมีสุขภาพ อนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์	สำนักงาน ปลัด
รวม ๙ โครงการ				๔๙๐,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐			

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๓.๒ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ	เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถ	- ปีละ ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	- เด็กมีความกล้าแสดงออกมีทักษะและความสามารถเพิ่มขึ้น	กองการศึกษา
๒	โครงการอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนของ ศพด.อบต.หนองบ่อ/ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด /โรงเรียนสังกัด สพฐ.ในพื้นที่ตำบลหนองบ่อ	- เพื่อเป็นการดูแลด้านโภชนาการให้กับเด็กก่อนวัยเรียนอย่างถูกสุขลักษณะ	อาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนของ ศพด.อบต.หนองบ่อ/ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด /โรงเรียนสังกัด สพฐ.ในพื้นที่ตำบลหนองบ่อ	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนเด็กที่ได้รับอาหารกลางวัน	- เด็กเล็กได้รับอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ	กองการศึกษา
๓	โครงการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) สำหรับ ศพด.อบต.หนองบ่อ/ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด /โรงเรียนสังกัด สพฐ.ในพื้นที่ตำบลหนองบ่อ	- เพื่อให้เด็กได้รับอาหารเสริม(นม) ในช่วงวัยที่เหมาะสม - เพื่อให้เด็กมีพัฒนาครบถ้วนทุกด้าน	อาหารเสริม (นม) สำหรับ ศพด.อบต.หนองบ่อ/ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด /โรงเรียนสังกัด สพฐ.ในพื้นที่ตำบลหนองบ่อ	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	จำนวนเด็กนักเรียนที่ได้รับอาหารเสริม(นม)	- เด็กนักเรียนและเด็กปฐมวัยมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและมีพัฒนาการสมวัย	กองการศึกษา
๔	โครงการจัดซื้อวัสดุการศึกษาและสื่อการเรียนการสอนให้แก่ ศพด.ในเขตพื้นที่ตำบล	- เพื่อให้มีวัสดุการศึกษาและสื่อการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	-วัสดุการศึกษาและสื่อการเรียนการสอน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน ศพด.ที่ได้รับวัสดุการศึกษา	มีวัสดุการศึกษาและสื่อการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	กองการศึกษา
๕	โครงการส่งเสริมการศึกษาแก่ผู้ยากไร้และด้อยโอกาส	เพื่อสนับสนุนทุนการศึกษา/วัสดุอุปกรณ์การเรียนเพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่ผู้ยากไร้และด้อยโอกาส	นักเรียนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้ยากไร้ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา	ผู้ยากไร้และด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษา	กองการศึกษา

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙				๒๕๗๐
๖	โครงการปรับปรุงอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.หนองบ่อ	เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นรวมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ปรับปรุงอาคารเรียนและบริเวณโดยรอบอื่นๆ ตามที่ อบต.หนองบ่อ กำหนด	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ปรับปรุงอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.หนองบ่อ	การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และรวมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองการศึกษา
๗	โครงการส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกรักการเรียนรู้	เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนรักการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	๑ โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียนรักการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	กองการศึกษา
๘	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา ฯ	เพื่อให้สถานศึกษาจัดการศึกษาแก่เด็กนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ	สนับสนุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการบริหารสถานศึกษา ฯลฯ	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	สถานศึกษาจัดการศึกษาแก่เด็กนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ	กองการศึกษา
๙	โครงการส่งเสริมประสบการณ์และพัฒนาการเรียนรู้	เพื่อให้เด็กนักเรียนมีประสบการณ์และเรียนรู้ได้เพิ่มเติมมากขึ้น	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	จำนวนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม	เด็กนักเรียนมีประสบการณ์และเรียนรู้ได้เพิ่มเติมมากขึ้น	กองการศึกษา
๑๐	โครงการทัศนศึกษานอกสถานที่ของนักเรียน ศพด.อบต.หนองบ่อ	เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์จากสถานที่จริง	นักเรียน ศพด.อบต.หนองบ่อ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม	เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์จากสถานที่จริง	กองการศึกษา
๑๑	โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเด็กและเยาวชนตำบลหนองบ่อ	เพื่อสร้างความตระหนักในการสร้างสุขภาวะทางจิต ทางสังคม และจิตวิญญาณ โดยใช้หลักธรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑ ครั้ง / ปี	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีสุขภาวะทางจิต ทางสังคม และจิตวิญญาณ โดยใช้หลักธรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิต	กองการศึกษา

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๓.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	จัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสถานที่ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ และใช้เป็นศูนย์ประสานงานทุกกลุ่มที่มีในตำบล	๑ แห่ง	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวนศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุมีสถานที่ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ และใช้เป็นศูนย์ประสานงานทุกกลุ่มที่มีในตำบล	-กองสวัสดิการฯ
๒	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส หรือไร้ที่พึ่ง	เพื่อส่งเสริมให้ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส หรือไร้ที่พึ่งที่มีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การดูแลสุขภาพด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น	๑ ครั้ง / ปี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และรวมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองสวัสดิการสังคม
๓	โครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	เพื่อให้คนพิการมีความสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น	๑ โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สภาพแวดล้อม	คนพิการมีความสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น	กองสวัสดิการฯ
๔	โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพมากยิ่งขึ้น	๑ โครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้สูงอายุมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพมากยิ่งขึ้น	กองสวัสดิการฯ
๕	โครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุมีความสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น	๑ โครงการ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่มากยิ่งขึ้น	ผู้สูงอายุมีความสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินมากยิ่งขึ้น	กองสวัสดิการฯ
รวม ๕ โครงการ				๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐	๖๒๐,๐๐๐			

๓.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสถาบันครอบครัว	เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีครอบครัวที่เข้มแข็งและคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้เข้ารับการอบรมมีครอบครัวที่เข้มแข็งและคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น	กองสวัสดิการสังคม
๒	โครงการขับเคลื่อนกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนตำบลหนองบ่อ	เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีการใช้ชีวิตในแนวทางที่ถูกต้อง	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	เด็กและเยาวชนมีการใช้ชีวิตในแนวทางที่ถูกต้อง	กองสวัสดิการสังคม
รวม ๒ โครงการ				๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐			

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๓.๔ แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการเผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	ดำเนินงานตามโครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	กองการศึกษา
๒	โครงการส่งเสริมสุขภาพการออกกำลังกายการแข่งขันกีฬาประชาชน นักเรียน เยาวชน ตำบลหนองบ่อเพื่อต้านยาเสพติด	เพื่อส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	ฝึกอบรมตามโครงการ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง	กองการศึกษาฯ
๓	โครงการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กีฬา ให้กับทุกหมู่บ้าน	- เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านมีอุปกรณ์การกีฬาใช้เล่นกีฬาตามที่ต้องการ - เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกาย	-วัสดุ อุปกรณ์ การกีฬาให้กับทุกหมู่บ้าน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับอุปกรณ์กีฬา	- ประชาชนหันมาออกกำลังกายส่งผลให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงห่างไกลยาเสพติด	กองการศึกษา
๔	โครงการประเพณีบุญบั้งไฟ	เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	ดำเนินงานตามโครงการ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	สามารถสืบสานอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	กองการศึกษา
๕	โครงการส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จัก	ดำเนินงานตามโครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	สามารถส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จัก	กองการศึกษา

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐		
๖	โครงการประเพณีกลองตุ้ม	เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	ดำเนินงานตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	กองการศึกษา
รวม ๖ โครงการ				๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐		

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๖๙)
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

แบบ ผ. 02

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๔.๑ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการฝึกอบรมและรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เพื่อให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนร้อยละของผู้เข้ารับการอบรม	ประชาชนมีจิตสำนึกในการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สำนักงานปลัด
๒	โครงการรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการคัดแยก / กำจัดขยะในครัวเรือน	เพื่อให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการคัดแยก / กำจัดขยะในครัวเรือน	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม	เพื่อให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการคัดแยก / กำจัดขยะในครัวเรือน	สำนักงานปลัด
๓	โครงการจัดซื้อรถบรรทุกขยะ	เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างถูกวิธีและครบวงจร	จัดซื้อรถบรรทุกขยะ	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	การจัดซื้อรถบรรทุกขยะที่ครบถ้วนถูกต้อง	การบริหารจัดการขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างถูกวิธีและครบวงจร	สำนักปลัด

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๔	โครงการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก อบต.หนองบ่อ	เพื่อพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนบริการงานสิ่งแวดล้อมในชุมชน	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	อาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อม มีศักยภาพในการขับเคลื่อนบริการงานสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
๕	โครงการบริหารจัดการขยะการคัดแยกขยะในครัวเรือน	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้และสามารถคัดแยกขยะประเภทต่าง ๆ ได้ เพื่อให้ง่ายต่อการกำจัดขยะ	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละของจำนวนประชาชนที่เข้าอบรม	ประชาชนมีความรู้และสามารถคัดแยกขยะประเภทต่าง ๆ ได้ เพื่อให้ง่ายต่อการกำจัดขยะ	สำนักปลัด
๖	โครงการธนาคารขยะในตำบลหนองบ่อ	-เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะและสามารถนำขยะมาทำประโยชน์ต่อไปได้ -เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน	- ๑ ธนาคาร ๑ หมู่บ้าน นาร่อง -ธนาคารขยะนาร่องในโรงเรียน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม	-ส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะภายในครัวเรือน -ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น	สำนักปลัด
๗	โครงการขยะอินทรีย์อบต.หนองบ่อ	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้และสามารถกำจัดขยะอินทรีย์ได้ด้วยตนเอง	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละของจำนวนประชาชนที่เข้าอบรม	ประชาชนมีความรู้และสามารถกำจัดขยะอินทรีย์ได้ด้วยตนเอง	สำนักปลัด

[illegible]

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๓ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เส้นบ้านนางบุญแปลก ประดับเพชร-บ้านนางนาคแก้ว จันทรพวง บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๒	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลือดออก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรงมอก. ชั้น ๓ ขนาด ศก. ๐.๔๐X๑.๐ ม. จำนวน ๖๒ ท่อน - บ่อพักพร้อมฝาดะแกรงเหล็กจำนวน ๗ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖๒ ตารางเมตรตามแบบแปลนที่กำหนด	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลือดออก	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เส้นบ้านนางนาคแก้ว จันทรพวง-บ้านนางจงกล แสงประสาร บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๒	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลือดออก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรงมอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐X๑.๐ ม. จำนวน ๙๗ท่อน - บ่อพักพร้อมฝาดะแกรงเหล็กจำนวน ๑๒ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๙๗ ตารางเมตรตามแบบแปลนที่กำหนด		๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลือดออก	กองช่าง
๓	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เส้นบ้านนางไสว จันทรพวง-บ้านนางสมบูรณ์ ทองเต็ม บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๔	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลือดออก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรงมอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐X๑.๐ ม. จำนวน ๙๗ท่อน - บ่อพักพร้อมฝาดะแกรงเหล็กจำนวน ๑๒ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๙๗ ตารางเมตรตามแบบแปลนที่กำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลือดออก	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๔	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เส้นบ้านนางสมบูรณ์ทองเต็ม-บ้านนางบุญถม บุญชุ่ม บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๔	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรง มอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐x๑.๐ ม. จำนวน ๔๗ท่อน - บ่อพักพร้อมฝาดะแกรงเหล็ก จำนวน ๑๒ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔๗ ตารางเมตร ตามแบบแปลนที่กำหนด	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	กองช่าง
๕	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เส้นบ้านนางบุญถม บุญชุ่ม- บ้านนางสาวมะลิวัลย์ ทิมา บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๔	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรง มอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐x๑.๐ ม. จำนวน ๔๗ท่อน - บ่อพักพร้อมฝาดะแกรงเหล็ก จำนวน ๑๒ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔๗ ตารางเมตร ตามแบบแปลนที่กำหนด	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	กองช่าง
๖	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก จากทุ่งนา หมู่ ๒- บ้านนางประจวบ ประสนสาร บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๔	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรง มอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐x๑.๐ ม. จำนวน ๔๗ท่อน - บ่อพักพร้อมฝาดะแกรงเหล็ก จำนวน ๑๒ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔๗ ตารางเมตร ตามแบบแปลนที่กำหนด	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	กองช่าง
๗	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก จากบ้านนางบังอร สายพันธ์- บ้านนายจู บุญเจือ บ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๔	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรง มอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐x๑.๐ ม. จำนวน ๔๗ท่อน - บ่อพักพร้อมฝาดะแกรงเหล็ก จำนวน ๑๒ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔๗ ตารางเมตร ตามแบบแปลนที่กำหนด	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลื่อดอก	กองช่าง

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๘	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อกัก เส้นบ้านนายสุวรรณ์ แสงกล้า –บ้านนางประเสริฐ บุญช่วย บ้านจันทะโนน หมู่ที่ ๑๑	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลื้อดออก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรง มอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐X๑.๐ ม. จำนวน ๙๗ท่อน - บ่อกักพร้อมฝาดะแกรงเหล็ก จำนวน ๑๒ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๙๗ ตารางเมตร ตามแบบแปลนที่กำหนด	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อกักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลื้อดออก	กองช่าง
๙	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อกักภายในบ้านจันทะโนน หมู่ที่ ๑๑ เส้นใต้วัดบ้านจันทะโนน บ้านจันทะโนน หมู่ที่ ๑๑	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลื้อดออก	-วางท่อระบายน้ำค.ส.ล. อัดแรง มอก. ชั้น ๓ ขนาด ศก. ๐.๔๐ X ๑.๐๐ ม. จำนวน ๖๓ ท่อน บ่อกักพร้อมฝาดะแกรงเหล็ก จำนวน ๗ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕๑.๐ ตารางเมตร รายละเอียดตามประมาณการก่อสร้าง และตามแบบแปลนที่อบต.หนองบ่อ กำหนด	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อกักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลื้อดออก	กองช่าง
๑๐	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อกัก เส้นบ้านนางคำพันธ์ ภาวดี –หน้าวัดบ้านสำลาก บ้านสำลาก หมู่ที่ ๑๒	เพื่อกำจัดน้ำเสียในชุมชน และไม่เกิดปัญหาใช้เลื้อดออก	- วางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. อัดแรง มอก. ชั้น ๓ ขนาดศก. ๐.๔๐X๑.๐ ม. จำนวน ๖๙ ท่อน - บ่อกักพร้อมฝาดะแกรงเหล็ก จำนวน ๗ บ่อ - คอนกรีตเททับหลังท่อระบายน้ำ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖๙ ตารางเมตร ตามแบบแปลนที่กำหนด	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อกักได้ตามที่กำหนด	ไม่มีน้ำท่วมขังในชุมชนและไม่เกิดปัญหาใช้เลื้อดออก	กองช่าง
รวม ๑๐ โครงการ				๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	-			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนา....การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕.๑ แผนงาน บริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย(ผลผลิตโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการฝึกอบรม ศึกษาดูงานเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ บุคลากรและผู้นำ ชุมชน	เพื่อให้การทำงานและการ ให้บริการประชาชนมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล มากยิ่งขึ้น	ฝึกอบรมศึกษาดูงานเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพบุคลากรและ ผู้นำชุมชน จำนวน ๑ ครั้ง	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมี ความรู้และทักษะใน การทำงานเพิ่มขึ้น	-การทำงานและการ ให้บริการประชาชนมี ประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น	สำนักปลัดฯ
๒	โครงการส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรม ให้ผู้ปฏิบัติงานตาม หลักธรรมาภิบาล	- เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบลและ พนักงานจ้าง มีความรู้ความ เข้าใจด้านคุณธรรมจริยธรรม ในการปฏิบัติงาน และการ ดำรงชีวิตตามหลักธรรมาภิ บาล	ฝึกอบรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้ผู้ปฏิบัติงานตาม หลักธรรมาภิบาล จำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้รับความรู้และมี คุณธรรมในการ ปฏิบัติงานมากขึ้น	ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วน ตำบลและพนักงาน จ้าง มีความรู้ความ เข้าใจด้านคุณธรรม จริยธรรมในการ ปฏิบัติงาน และการ ดำรงชีวิตตามหลัก ธรรมาภิบาล	สำนักปลัดฯ

ที่	โครงการ/ กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย(ผลผลิต โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการ อบต. หนองบ่อใสใจ พรบ.ข้อมูล ข่าวสาร	- เพื่อให้ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบลและ พนักงานจ้าง มีความรู้ความ เข้าใจและปฏิบัติงานตาม พรบ. ข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง	ฝึกอบรมตามโครงการฯ จำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมี ความเข้าใจและ ปฏิบัติงานได้ดีขึ้น	- ผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบลและ พนักงานจ้าง มีความรู้ความ เข้าใจและปฏิบัติงานตาม พรบ.ข้อมูลข่าวสารได้อย่าง ถูกต้อง	สำนักปลัด
๔	การจัดกิจกรรม งานรัฐพิธีเนื่องใน วันสำคัญของชาติ ศาสนา และ ราชการ	- เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้มี ส่วนร่วมในกิจกรรมงานรัฐพิธี เนื่องในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และราชการ	- จัดงานรัฐพิธีและกิจกรรม ในวันสำคัญต่าง ๆ รวมทั้ง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ เชิดชูหรือสดุดี พระมหากษัตริย์และสถาบัน หลักของชาติ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนครั้งที่จัด กิจกรรมงานรัฐพิธี เนื่องในวันสำคัญ ของชาติ ศาสนา และราชการ	- ประชาชนได้แสดงถึงความ จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และอนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามในวันสำคัญ ต่าง ๆ	สำนักปลัด
๕	โครงการ ๕ ส. ที่ ทำงานน้อย	เพื่อให้สถานที่มีความสะอาด และสามารถให้บริการประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ที่ทำงานสะอาดเรียบร้อย และรองรับประชาชนผู้มาใช้ บริการได้เป็นอย่างดี	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละของความ พึงพอใจของ ประชาชนผู้มารับ บริการ	สามารถให้บริการประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัดฯ
๖	โครงการฝึกอบรม และรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ การใช้สิทธิและ หน้าที่ในระบอบ ประชาธิปไตย	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้และ เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของ ตนในระบอบ ปชต.	ฝึกอบรมตามโครงการฯ จำนวน ๑ ครั้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละของจำนวน ประชาชนที่เข้า อบรม	ประชาชนรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ ของตนเองในระบอบ ประชาธิปไตย	สำนักงานปลัด

๖.๔ แผนงานการศึกษา

[illegible]

๖.๕ แผนงานรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการฝึกอบรมหลักสูตรจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินภายในชุมชน	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ผู้เข้าอบรมมีทักษะในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินภายในชุมชน	สำนักปลัด
๒	โครงการส่งเสริมการมีวินัยจราจรและลดอุบัติเหตุ	เพื่อให้ประชาชนมีวินัยจราจรและสามารถลดอุบัติเหตุในชุมชนได้	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ประชาชนมีวินัยจราจรและสามารถลดอุบัติเหตุในชุมชนได้	สำนักปลัด
๓	โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย	เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะในการป้องกันและระงับอัคคีภัย	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ร้อยละจำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้เข้าอบรมมีทักษะในการป้องกันและระงับอัคคีภัย	สำนักปลัด
๔	โครงการพัฒนาศักยภาพจิตอาสาภัยพิบัติประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้และทักษะในการจัดการสาธารณภัยเบื้องต้น รวมทั้งมีจิตอาสาในการป้องกันและระงับภัยต่าง ๆ	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละจำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ผู้เข้าอบรมมีทักษะในมีความรู้และทักษะในการจัดการสาธารณภัยเบื้องต้น รวมทั้งมีจิตอาสาในการป้องกันและระงับภัยต่าง ๆ	สำนักปลัด
๕	โครงการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	เพื่อให้ อปพร.มีทักษะในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินภายในชุมชนมากยิ่งขึ้น	ฝึกอบรมตามโครงการจำนวน ๑ ครั้ง	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	อปพร.มีทักษะในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินภายในชุมชนมากยิ่งขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๖	โครงการพัฒนาศักยภาพจิตอาสา ภัยพิบัติประจำองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น หลักสูตรทบทวน	เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะในมี ความรู้และทักษะในการ จัดการสาธารณภัยเบื้องต้น รวมทั้งมีจิตอาสาในการ ป้องกันและระงับภัยต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น	ฝึกอบรมตามโครงการ จำนวน ๑ ครั้ง	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ร้อยละจำนวนผู้ เข้ารับการอบรม	ผู้เข้าอบรมมีทักษะในมี ความรู้และทักษะในการ จัดการสาธารณภัยเบื้องต้น รวมทั้งมีจิตอาสาในการ ป้องกันและระงับภัยต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๗	โครงการจัดซื้อรถบรรทุกน้ำ ดับเพลิง	เพื่อให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์พร้อม สำหรับภารกิจป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย	จัดซื้อรถบรรทุกน้ำดับเพลิง จำนวน ๑ คัน	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	จัดซื้อรถบรรทุก น้ำดับเพลิง	การป้องกันและบรรเทาสา ธารณภัยมีประสิทธิภาพ สูงขึ้น	สำนักปลัด
๘	การติดตั้งกระจก้นส่องทางแยก / ทางโค้ง	เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุ บริเวณทางแยก/ทางโค้ง	ติดตั้งกระจก้นส่องทางแยก / ทางโค้ง ตามที่ อบต. หนองบ่อ กำหนด	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนการติดตั้ง กระจก้นส่องทาง แยก	ประชาชนมีความปลอดภัย ในการเดินทาง	สำนักปลัด
๙	การติดตั้งไฟกระพริบตามแยก จราจรของถนน / จุดอันตราย	เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุ	ติดตั้งไฟกระพริบตามแยก จราจรของถนน / จุด อันตราย ตามที่ อบต. หนองบ่อ กำหนด	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนการติดตั้ง ไฟกระพริบ	ประชาชนมีความปลอดภัย ในการเดินทาง	สำนักปลัด
๑๐	โครงการรณรงค์ป้องกันการจมน้ำใน ตำบลหนองบ่อ	เพื่อลดปัญหาการจมน้ำ เสียชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ตำบลหนองบ่อ	๑ ครั้ง / ปี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละจำนวนผู้ เข้ารับการอบรม	สามารถลดปัญหาการจมน้ำ เสียชีวิตของประชาชนใน พื้นที่ตำบลหนองบ่อ	สำนักปลัด

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่น ระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกันให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการ...

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติสัมพันธ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength(จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Threat(อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักปรัชญาแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักปรัชญาแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาภูมิภาค ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักปรัชญา แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่จะต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตาม...

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทาง...

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การ สรุป สถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรอบการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ , ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การ ประเมินผล การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสู่ ปีไปปฏิบัติ ในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้ กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลัก ประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การ ประเมินผล การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสู่ ปีไปปฏิบัติ ในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่า การกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชน หรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การ ดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับ ส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงาน และ ยุทธศาส ต์การ พัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลัก ประชาธิปไตย	๑๐	

ารพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๐	
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	(๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่ยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมายพื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการสอดคล้อง	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้	(๕)	๕

ยุทธศาสตร์จังหวัด	กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน		
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจนหรือ การเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชา รัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมีความ สอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๕.๑๑ มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอก ประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนด ร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การ คาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่ง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับ วัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตาม โครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการ ดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

[illegible]

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.						
ลำดับ ที่	รายการ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการที่สามารถดำเนินการได้ (..... โครงการ)		
				คิดเป็นร้อยละ ของแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี	คิดเป็นร้อยละ ของแผนการ ดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ ของข้อบัญญัติ+ เงินสะสม
๑	บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น					
๒	ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณ					
๓	จากเงินสะสม					
๔	จัดทำแผนการดำเนินงาน - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					
๕	สามารถดำเนินการได้ - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๔ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใน

(๑) ผลกระทบนำไปสู่นาคต

(๑.๑) ปัญหาสาธารณภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตะภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือ พิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันทั่วทั้ง

(๑.๒) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมรณรงค์ป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(๑.๓) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สิน เยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการจัดการบริการสาธารณสุขด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(๑.๔) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(๑.๕) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒) ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๒.๑) ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคมการเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒.๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒.๓) ผลจาก...

(๒.๓) ผลจากการพัฒนาจากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อม ที่ยังมีการเผาหญ้า ตอซังข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัวควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวน รวมทั้งขยะที่เพิ่มปริมาณมากขึ้นทุกปี เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ ผลการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา สรุปได้ดังนี้

ลำดับที่	โครงการ	งบประมาณ
๑	โครงการขุดบ่อทิ้งขยะบริเวณทุ่งใหญ่ หมู่ที่ ๑๒,๑๓	๑๘๐,๐๐๐.๐๐
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๓	โครงการเสริมผิวแอสฟัลต์ติกคอนกรีต หมู่ที่ ๑๒	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๔	โครงการต่อเติมหลังคาเมทัลชีทศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๖๐,๐๐๐.๐๐
๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๗	๓๗,๐๐๐.๐๐
๖	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก หมู่ที่ ๒	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๗	โครงการก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะบริเวณตลาด อบต.หนองบ่อ	๒๑๐,๐๐๐.๐๐
๘	โครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีตบล็อกด้านหลัง อบต.หนองบ่อ	๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๙	โครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีตบล็อกรอบศูนย์พัฒนาเด็ก	๔๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๐	โครงการก่อสร้างถนนลูกรังเส้นคูหลี่ – โพนบ่อ หมู่ที่ ๑	๒๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๑	โครงการเสริมผิวจราจรลูกรังเส้นประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑๓	๑๐๗,๐๐๐.๐๐
๑๒	โครงการก่อสร้างเสาธงด้านหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๓	โครงการก่อสร้างคันฝายดินกุดจอก บ้านท่าสนามชัย ม.๑๓	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๔	โครงการก่อสร้างถนนลูกรังเส้นนายนายกำจ่าย – โนนส้มอ บ้านจานตะโนน หมู่ที่ ๑๐ - ๑๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๕	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนดินเส้นสามแยกนายนายชินนทร์- โนนเชือก บ้านลำลาก หมู่ที่ ๑๒	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๖	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เริ่มจากหน้าบ้านนายศักดิ์ดา ส่งเสริม หมู่ที่ ๑	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๗	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เริ่มจากหน้าบ้านนายชูชาติ สรรพสาร หมู่ที่ ๒	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๘	โครงการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในบ้านหนองบ่อ หมู่ที่ ๔	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นบ้านมะเขือ – บ้านชีทวน ช่วงที่นายนายคำสอน จันทป หมู่ที่ ๕	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซอยบ้านนายบัวกัน ดอกดวง หมู่ที่ ๖	๑๕๐,๐๐๐.๐๐

๒๑	โครงการเสริมผิวแอสฟัลต์ติกคอนกรีต เส้นหนองไฮ – หนองบ่อ (กม.ที่ ๖+๕๓๐-กม. ที่ ๗+๔๔๐) หมู่ที่ ๖-๗	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐
๒๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นบ้านดงบัง – กุดตัน (ช่วงนายนอยภัย จันทป stao+๑๑๖ ม.) บ้านดงบัง หมู่ที่ ๘	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นบ้านนางบัวลอย สำราญพิง บ้านดงบัง หมู่ที่ ๙	๔๔,๐๐๐.๐๐

ลำดับที่	โครงการ	งบประมาณ
๒๔	โครงการเสริมผิวแอสฟัลต์ติกคอนกรีต เส้นสามแยกทางเข้าบ้านดงบัง หมู่ที่ ๙	๑๐๖,๐๐๐.๐๐
๒๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กซอยบ้านนางไธล แสงกล้า หมู่ที่ ๑๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางเข้าศาลปู่ตา หมู่ที่ ๑๑	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๗	โครงการซ่อมแซมถนนเพื่อการเกษตร สายโนนผิ่ววน (ช่วงที่ ๑ จากนายนสมหมาย , ช่วง ๒ จากนายนสมพงษ์) หมู่ที่ ๑๒	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๘	โครงการซ่อมแซมถนนเพื่อการเกษตร เส้นบ้านท่าสนามชัย – กุดปลาค้าว หมู่ที่ ๑๓	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๙	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เพื่อระบายน้ำและการเกษตร หมู่ที่ ๑๓	๕๐,๐๐๐.๐๐
๓๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นบ้านโพงาม – ตอนกลาง หมู่ที่ ๖	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๓๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กซอยบ้านวังคร เลไธสง หมู่ที่ ๗	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๓๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นสามแยกบ้านนายสุต บุญวิจิตร หมู่ที่ ๗	๔๐,๐๐๐.๐๐
๓๓	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรังจากสามแยกนายนาศร บุญประสาร หมู่ที่ ๓	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๓๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นร้องเหมียง ถึง ดอนไฮ บ้านจันตะโนน หมู่ที่ ๑๐	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๓๕	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก จากบริเวณสี่แยกศาลาเอนกประสงค์ บ้านจันตะโนน หมู่ที่ ๑๑	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๓๖	โครงการเสริมผิวแอสฟัลต์ติกคอนกรีต เส้นสามแยกวัดป่าอาราม – สามแยกหนองบ่อดงบัง หมู่ที่ ๑	๘๔๐,๐๐๐.๐๐
๓๗	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก จากแยกบ้านนายสมพงษ์ พวงจำปา บ้านหนองบ่อหมู่ที่ ๔	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๓๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นบ้านดงบัง – กุดตัน (ช่วงนายนอยภัย จันทป) บ้านดงบัง หมู่ที่ ๘	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
